

SOCIAL DEMOKRATEN

4 • DECEMBER 2017

BIRGIT
FØRTE AN
IFESTEN

DET FORMIDABLE VALG

59,7%
I FREDERIKS-
HAVN

FÆLLES OM DANMARK
OTTE SIDER OM SOCIALDEMOKRATIETS DNA

BOOK EN MF'ER
EN KØBENHAVNER BESØGTE SØNDERBORG

6

FORMIDABELT

Kommunal- og regionsrådsvalget blev en socialdemokratisk fest

12

DE SENDTE EN KØBENHAVNER

Sønderborg-kredsen bookede en mf'er og fik besøg af Christine Antorini

15

FÆLLES OM DANMARK

Otte siders tema om Socialdemokratiets dna

26

DET DYSFUNKTIONELLE ASYLSYSTEM

Fire siders tema om flygtninge og migranter

- 3 Leder
- 4 Christiansborgnyt
- 10 Glædelig jul
- 14 DSU
- 23 EU
- 30 Liv(et) i bevægelsen
- 32 Den røde stol
- 34 Navne og noter
- 36 Velkommen til Aia Vangberg Post

Gratis medlemsblad for Socialdemokratiet. Ansvarshavende: Partisekretær Jan Juul Christensen | **Redaktør:** Morten Bruun/Redaktionen.dk – mob@pbpronto.dk | **Levering og adresseændring:** Kirsten Jensen, 72 30 08 46 eller kartotek@socialdemokratiet.dk. Bladet postomdeles til medlemmer, hvis partiforening er tilsluttet Socialdemokratiets centrale medlemskartotek. Til svagtseende: Ønskes bladet tilsendt som lyd-cd, så kontakt Kirsten Jensen, 72 30 08 46 eller kirsten@socialdemokratiet.dk. | **Indmeldelse:** Socialdemokratiet, Vester Voldgade 96, 1552 København V, 72 30 08 00 eller via socialdemokratiet.dk | **Design og grafisk produktion:** Datagraf Communications. Tryk: Aller Tryk A/S. Fotos gengivet i bladet tilhører Socialdemokratiet, medmindre andet er angivet | **Forside:** Birgit Stenbak Hansen, **foto:** Kim Dahl Hansen | **Redaktionen:** Cecilie Bonderup Steffensen cecilie@socialdemokratiet.dk – Tenna Hjortnæs Petersen tenna.petersen@ft.dk – Mads Brandstrup mads.brandstrup@ft.dk – Lissa Galle lissa@socialdemokratiet.dk – Anders Friis-Hansen anders@socialdemokratiet.dk. Journalister: Kristian Bang Larsen, Birgitte Bartholdy, Niels Nørgaard, alle Redaktionen.dk. Fotografer: Thomas Sjørup, Claus Bonnerup og Lars Horn | **Næste nummer udkommer 5. marts. Deadline for redaktionelt stof er 3. februar.** | Redaktionen påtager sig intet ansvar for materiale, som indsendes uopfordret | **Annoncer:** kontakt redaktionen | **ISSN:** 0906-4613. Titel: *Socialdemokraten*.

DANSKERNE SÆTTER VELFÆRD FØRST

AF METTE FREDERIKSEN, FORMAND FOR SOCIALDEMOKRATIET

Kære venner

Vi fik et formidabelt valg til kommuner og regioner. Mere end en million mennesker stemte på Socialdemokratiet. Vi er danskernes foretrukne parti. Og vi er det eneste parti, der har medlemmer i alle landets byråd.

Socialdemokratiet sagde velfærd først. Det gjorde mange danskere også.

Det er en stor bedrift, og sejren er jeres. Jer, der stillede op, og alle jer, der er aktive i partiforeningerne, som delte roser ud, talte med vælgerne og lyttede til dem, ikke mindst til deres holdninger og bekymringer.

Jeg mindes ikke, at vi som parti har haft så mange gode snakke med så mange danskere. Og jeg tror, det er en af grundene til, at det er gået så godt.

Under valgkampen besøgte jeg alle 98 kommuner, og hvis én ting står tilbage, så er det, at vi trænger til at tale endnu mere med hinanden. Se hinanden i øjnene og sammen formulere, hvilket land vi gerne vil være.

Man kan ikke sidde på Christiansborg eller rådhuset og vide, hvad der rører sig. Man skal ud i virkeligheden, og det er vi blevet bedre til. Vi har haft flere samtaler, end vi plejer. Mange har betroet sig til os og vist os tillid til, at vi kan gøre en forskel

for dem. Nu må vi gøre os umage for at leve op til hver eneste stemme og aldrig tage tilliden for givet.

Samtalen med danskerne slutter ikke med valget. Den er først lige begyndt.

Hver dag har vi tænkt os at arbejde hårdt for at levere konkrete resultater, der trækker Danmark i en mere retfærdig retning.

For det forpligter, at så mange danskere har tillid til, at vi kan styrke den nære velfærd i kommunerne og regionerne.

Jeg er ikke i tvivl om, at der er brug for at samle Danmark om en ny kurs. For når man kommer rundt, kan man mærke og se, at forskellene er blevet større. Afstandene er blevet længere. Sådan behøver det ikke at være.

Vi vil en anden vej. Hvor vi sætter velfærden først, satser på uddannelse og hæver de grønne ambitioner.

Nu har vi fået danskernes mandat i flere kommuner og regioner.

Næste gang vi går til valg, skal vi vinde deres tillid til at sætte en ny kurs for Danmark. 🇩🇰

Glædelig jul og godt nytår

” Mange har betroet sig til os og vist os tillid til, at vi kan gøre en forskel for dem

Mette Frederiksen
Formand for Socialdemokratiet

CHRISTIANSBORG NYT

KIRSTEN TIL BORDS MED OBAMA

Som eneste dansker deltog Kirsten Brosbøl i den første Obama Foundation Summit i Chicago tilbage i starten af november. Her havde man samlet 400 unge ledere fra hele verden for at starte en ny bevægelse med Barack og Michelle Obama i spidsen. En bevægelse, der bygger videre på Barack Obamas budskaber om, at hver enkelt af os kan forandre verden, og at hver af os har en stemme, der kan flytte noget og andre. Kirsten Brosbøl fik mulighed for at komme helt tæt på Barack Obama. Blandt andet ved middagen tirsdag aften, hvor hun sad ved hans bord.

FAMILIE- FORØGELSER I FOLKETINGSG- GRUPPEN

En ny og meget ung socialdemokrat har allerede været ude til sin første plakatophængning. Lea Wermelin tog nemlig sin kun tre uger gamle datter med, da kommunalvalgplakaterne skulle op i Rønne. Ane Halsboe-Jørgensen er ligeledes blevet mor til en datter. Det skete tilbage i slutningen af august. Stor tillykke til både døtrene, fædrene – og mødrene.

HENRIK OG FREDERIK

Hvert år den første tirsdag i oktober åbner Folketinget, og igen i år deltog den kongelige familie i den festlige og traditionsrige begivenhed. De enkelte medlemmer bliver fulgt til deres pladser af præsidiets medlemmer. I år var det Henrik Dam Kristensen, der skulle følge kronprins Frederik til Kongelogen.

EN HANDICAPVENLIG FOLKETINGSSAL

Folketingssalen har hele sommeren været under ombygning for at blive mere tilgængelig og brugbar for medlemmer med funktionsnedsættelse. Ombygningen har skabt mere plads, så kørestolsbrugere kan komme rundt i salen og tale fra en central placering. Derudover er der sikret mere dagslys i salen til gavn for både svagtseende og hørehæmmede, der har brug for dagslyset til at kunne mundaf-læse. Og nu kan kørestolsbrugere komme op på landets fornemste talerstol ved hjælp af en lift. Samtidig vil der blive sat små markeringer ved bordene, så svagtseende og blinde kan føle sig frem, når de bevæger sig rundt i salen. Forandringerne blev indviet 29. september af blandt andre

Sif Holst, der er næstformand i Danske Handicaporganisationer. Her ses hun med Karen Klint og Henrik Dam Kristensen til indvielsen.

PRAKTIKANTER PÅ BORGEN

I de to uger omkring efterårsferien havde folketingsmedlemmerne travlt med at tage imod erhvervspraktikanter. Her er det undervisningsordfører Annette Lind, der har taget en selfie med sine praktikanter i ugen før efterårsferien. Praktikanterne Marie Larsen og Maia Emilie R. Andersen kommer fra Rolf Krake Skolen i Holstebro. Folketingsmedlemmerne har løbende erhvervspraktikanter.

FANE I FOLKETINGSSALEN

En ny dannebrogfane har netop fået en fast plads i Folketingssalen. Fanen er skænket af Danmarks-Samfundet, og præsidiets har besluttet, at fanen skal stå permanent i Folketingssalen til venstre for talerstolen. Fanen blev indviet fredag den 29. september ved

en ceremoni, hvor Folketingets formand, Pia Kjaersgaard, 1.-næstformand Henrik Dam Kristensen og 2.-næstformand Kristian Pihl Lorentzen slog tre symbolske søm i fanestangen til ære for dronningen, fædrelandet og Folketinget.

KAREN KLINT FYLDTE 70 ÅR

Dagen efter Folketingets åbning kunne kirkeordfører Karen Klint fejre sin 70-års fødselsdag. På det første gruppemøde efter den store dag fik hun overrakt en stor buket roser af Mette Frederiksen og rosede ord om

hendes utrættelige indsats i folketingsgruppen. Karen Klint, der bliver kaldt sit partis grå eminence, har i knap 20 år været folketingsmedlem for Socialdemokratiet i Vejle (*mød Karen Klint på side 10-11, red.*).

SEJR FOR S OG PRODUKTIONSSKOLERNE

13. oktober landede der en aftale om den såkaldte forberedende grunduddannelse (FGU), herunder produktionsskolerne. Aftalen er en stor socialdemokratisk sejr, hvor hele seks helt centrale punkter blev, som vi gerne vil have det, og ikke som regeringen havde lagt op til. Det drejer sig blandt andet om antallet af skoler. Regeringen ville centralisere, men Socialdemokratiet holdt fast i, at hver kommune som

udgangspunkt skulle have en produktionsskole. Regeringen ville ligeledes fastholde en lav skoleydelse, der allerede har haft en stor negativ effekt på elevantallet på landets produktionsskoler. Men ordførerne Mattias Tesfaye og Annette Lind, der har siddet med ved forhandlingsbordet, sikrede, at elever på produktionsskolerne fremadrettet får en skoleydelse på niveau med uddannelseshjælp.

STOR SEJR FOR PRODUKTIONSSKOLERNE

	ANTAL SKOLER
Regeringens udspil:	Max 75 skoler i hele landet
Vores resultat:	En skole i 90 kommuner
	ØKONOMI
Regeringens udspil:	Fortsat lav ydelse
Vores resultat:	En ydelse på niveau med SU
	ALLE SKAL MED
Regeringens udspil:	90% af alle unge skal have en uddannelse
Vores resultat:	Alle unge skal have ret til en uddannelsesplan

 SOCIALDEMOKRATIET

21. november stemte flere end en million på Socialdemokratiet – som oplevede den største fremgang i 39 år. I Holbæk og Frederikshavn skrev Hansen og Hansen historie.

AF MORTEN BRUUN · FOTO: THOMAS SJØRUP

Kaj Erik Hansen havde selvfølgelig håbet på at blive valgt, da han 21. november var blandt de socialdemokratiske kandidater til byrådet i Holbæk.

Det lykkedes ikke. Alligevel var han glad, da han næste eftermiddag hastede til rådhuset. Her sad partiets lokale ledelse og fejrede den konstitueringsaftale, det var lykkedes at lande.

Den sikrede Holbæk en socialdemokratisk borgmester, og sådan en har de ikke haft siden det legendariske postbud Bent Kristiansen. Han stoppede som borgmester ved udgangen af 1992 – en måned efter at Christina Krzyrosiak Hansen blev født. Og det var netop Christina, som denne dag – to dage før sin 25-års fødselsdag – havde sikret sig posten som ny borgmester.

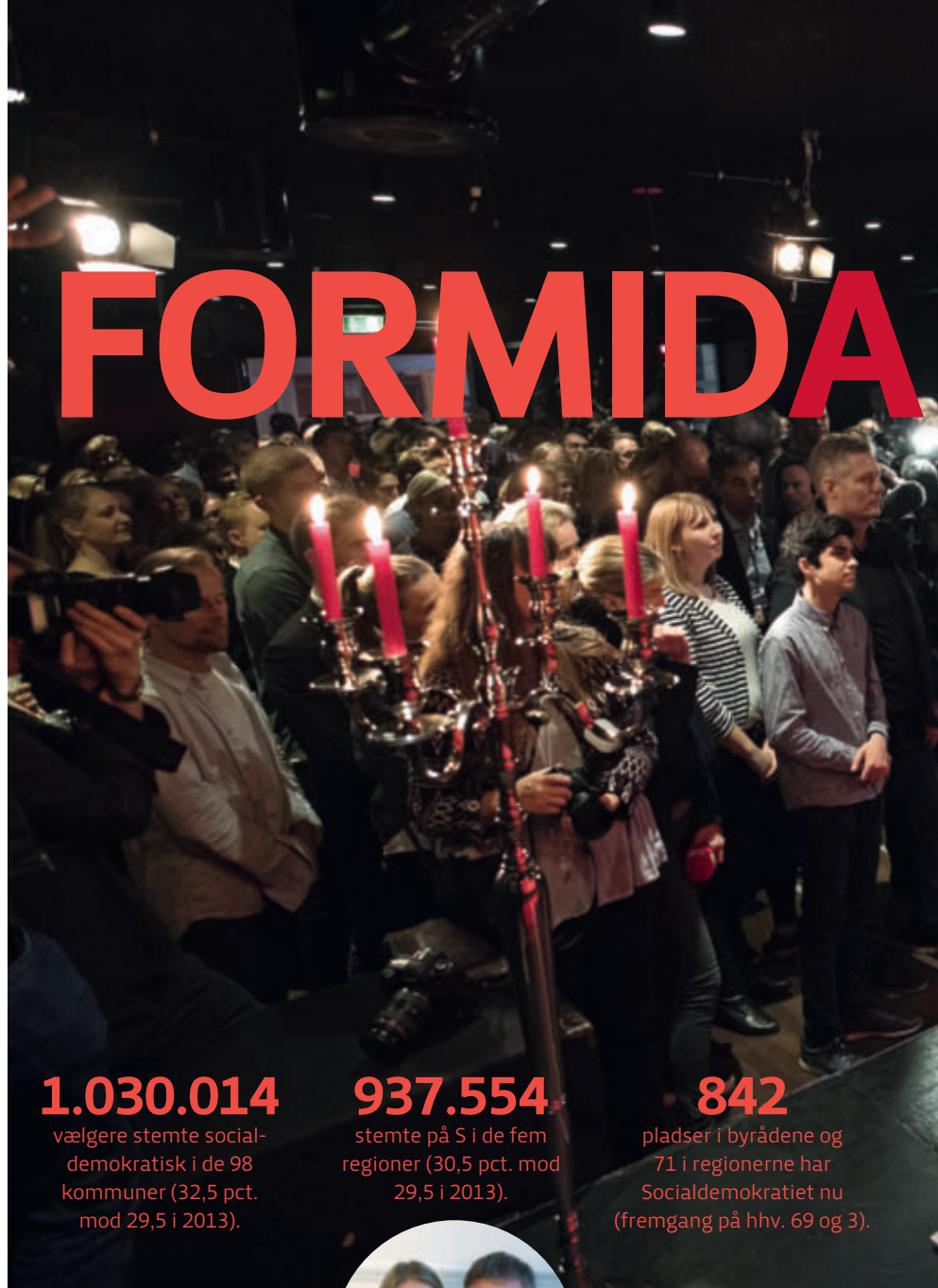
Det var derfor, Kaj Erik Hansen havde travlt – og var mere end almindelig glad. For selv om han ikke blev valgt, følte han nemlig, at han havde en pæn aktie i Holbæks nye politiske leder.

– Det er jo min datter. Og jeg er så stolt, sagde han, da han sprang op ad trappen.

STØRST OG FLEST

Kaj Erik Hansen var ikke den eneste socialdemokrat, der var stolt den dag. Landet over var der masser af grunde til at bryste sig af et valg, som man godt kan svinge sig op til at kalde *formidabelt*.

Forholdsmæssigt oplevede Socialdemokratiet den største fremgang siden 1978, og resultatet betyder, at partiet er det største herhjemme med flest borgmestere og flest medlemmer i kommunalbestyrelser og regionsråd. Og blandt de mange

1.030.014

vælgere stemte socialdemokratisk i de 98 kommuner (32,5 pct. mod 29,5 i 2013).

937.554

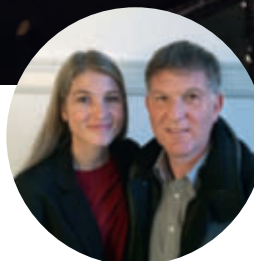
stemte på S i de fem regioner (30,5 pct. mod 29,5 i 2013).

842

pladser i byrådene og 71 i regionerne har Socialdemokratiet nu (fremgang på hhv. 69 og 3).

bemærkelsesværdige historier, der fulgte i kølvandet på valget, var altså beretningen fra Holbæk om danmarkshistoriens yngste borgmester.

Med sine 24 år på konstitueringsdagen var Christina Krzyrosiak Hansen sikret maksimal opmærksomhed, i det sekund de fire partier underskrev aftalen – og hele pressen ventede da også i regnen foran rådhuset for at høre, hvordan hun agtede at håndtere opgaven med at styre landets fattigste kommune. Hun er selv ligeglad med, at hun er ung. Hun vil bare gøre et godt arbejde, og hendes far tvivler ikke på, at hun kan klare opgaven.

Christina Krzyrosiak Hansen – og hendes far, Kaj Erik. (Privatfoto)

Birgit Stenbak Hansen. (Foto: Kim Dahl Hansen)

– Jeg er fuldstændig tryk ved Christina. Hun er dygtig, hun har siddet i økonomiudvalget i fire år, og det er en politisk drøm, der går i opfyldelse for hende, siger Kaj Erik Hansen og tilføjer:

Valget 21. november var det første med Mette Frederiksen som formand. Og hun var selvfølgelig glad for partiets fremgang. – Det betyder meget for os alle, understreger hun.

METTE: VI STÅR STÆRKERE

Selv om der er stor forskel på kommuner, regioner og folketing, er partiformand Mette Frederiksen ikke i tvivl om, at det flotte resultat kan bruges, når vi inden for de næste 18 måneder skal til folketingsvalg.

Efter valget 21. november er vi kommet tættere på hinanden i partiet. Vi står stærkere i dag, siger Mette Frederiksen.

Op til valget besøgte hun samtlige 98 kommuner og alle fem regioner mindst en gang. Hun har talt med – og ikke mindst lyttet til – hundredvis af stemmer og historier og fået endnu mere ammunition og inspiration til at slås for velfærdssamfundet. Både lokalt og på landsplan.

Derudover er den bølge af begejstring, hun mødte, vigtig at holde fast i.

– Det virkelig fine ved valget er, at vi ikke bare har bidt os fast i de byer, hvor vi plejer at stå stærkt. Vi har også fået flotte resultater i kommuner, hvor vi tit har stået svagere. Den fremgang, vi nu har oplevet, betyder meget for os alle, siger Mette Frederiksen og tilføjer:

– Noget tyder på, at nogle vælgere er vendt tilbage og igen tror på os. Det er enormt værdifuldt. Det er jo kæmpestort, hver gang en dansker viser os den tillid. 🇩🇰

BELT

46

kommuner og fire regioner får S-leder de næste fire år (34 og 3 i dag).

14

kommuner får kvindelig borgmester de næste fire år – ni af dem er socialdemokrater.

21,7

procentpoint gik S frem med på Samsø – den største fremgang i hele landet.

10

kommuner har S absolut flertal i (seks i dag).

– Drøm er måske et stort ord. Men der er ingen tvivl om, at Christina brænder for det her. Hun er blevet spurgt, hvorfor hun ikke satser på Folketinget i stedet, men hun er vild med sin by og vil så gerne gøre noget godt for Holbæk.

AUTENTISK NORDJYDE

I Frederikshavn trak kommunens socialdemokratiske borgmester, Birgit Stenbak Hansen, også store overskrifter efter valget. Ikke nok med at partiet fik opbakning fra 60 procent af vælgere. Med 14.774 personlige stemmer hentede Birgit Stenbak Hansen alene 42 procent. Kun en gang tidligere har en enkelt kandidat klaret sig forholds-mæssigt bedre – det var en lokalliste på

Bornholm, og det var før kommunalreformen.

– Jeg bryder mig ikke om, når folk taler udenom. Lige i disse dage er der eksempel nogle partiledere, der prøver at udlægge et nederlag som en sejr, men det gennemskuer folk lynhurtigt. Jeg prøver at være autentisk og siger tingene, som de er. Uanset om det er godt eller skidt, sagde Birgit Stenbak Hansen, da hun blev bedt om at forklare sit suveræne resultat – og virkede både stolt og autentisk.

RØD AALBORG

I København havde overborgmester Frank Jensen også grund til at være tilfreds. Socialdemokratiet fik 6.461 flere stemmer end i 2013 – og Frank Jensen trodsede altså

endnu en gang mediers og eksperters rituelle forskræp om, at hans post var i fare.

– Det er fantastisk. Det giver virkelig gejst til at arbejde for et grønt, trygt og solidarisk København, erklærede den genvalgte overborgmester efter valget.

Her kunne han også – nøjagtig som Kaj Erik Hansen i Holbæk – optræde som stolt far. Hjemme i Aalborg blev Franks søn, Lasse Frimand Jensen, nemlig genvalgt og er nu blandt de 17 socialdemokrater, der de næste fire år udgør det absolutte flertal i byrådet – med Thomas Kastrop-Larsen for bordenden.

En detalje, som Mette Frederiksen i øvrigt hæftede sig ved dagen efter valget:

– Det er da dejligt, at vi igen har absolut flertal i min fødeby, lød det fra partiformanden. 🇩🇰

DE VANDT

I halvandet år har *Socialdemokraten* portrætteret kandidater fra hele landet. Her fortæller vi, hvordan det gik dem.

STEMME-SLUGERNE

Fem socialdemokrater blev valgets største stemmeslugere.

1
Jacob Bundsgaard,
Aarhus

39.841

2
Frank Jensen,
København

30.637

3
Thomas
Kastrup-Larsen,
Aalborg

29.498

4
Peter Rahbæk Juel,
Odense

28.425

5
Joy Mogensen,
Roskilde

14.961

Jeg har haft mange overvejelser med mig selv om, hvorvidt det var noget, jeg kunne klare og følte mig parat til. Og svaret har altid været: Ja, det kan jeg godt klare, og det er jeg parat til.

Sådan lød det, da *Socialdemokraten* i maj 2016 indledte nedtællingen til kommunalvalget med et portræt af Holbæks dengang 23-årige spidskandidat Christina Krzyrosiak Hansen.

Som nævnt på forrige side skal hun nu være borgmester. Og som det fremgår her, er hun langt fra den eneste i vores serie, der klarede sig godt. Faktisk er det lige før, man kan muntre sig med det, vi kan kalde medlemsbladseffekten.

I oktober 2016 mødte vi veteranen Lone Ravn, der stillede op for syvende gang. Hun fik 467 stemmer og blev genvalgt til Haderslev byråd – hvor Socialdemokratiet med ti mandater blev det største parti, hvilket dog ikke var nok til at vinde borgmesterposten.

VENSTRE TIL TÆLLING

I december sidste år var det Peter Rahbæk Juel og Heino Knudsen, der røg på forsiden og under overskriften »Hvad kæmper vi for? Sejre« satte kursen mod borgmesterembedet i Odense og posten som regionsrådsformand på Sjælland.

Begge sendte Venstre til tælling. På Fyn opfandt Peter Rahbæk Juel »velfærdsprocenten« og sikrede Socialdemokratiet en gevinst på fire nye mandater. Og i Region Sjælland sejlede Heino Knudsen forbi Venstres spidskandidat, mf'eren Jacob Jensen og konstituerede sig med DF, LA og Ø. Selv om den aftale kun holdt en uge, var der ved redaktionens slutning stadig udsigt til en socialdemokratisk formand.

– Det er vildt, at det lykkedes, siger Heino Knudsen, der de seneste fire år har siddet i

byrådet i Lolland Kommune og stillede op til regionen for første gang.

– Det bliver en stor opgave. I første omgang skal vi samle regionsrådet og etablere det brede samarbejde, der er nødvendigt. Vi skal have et bedre arbejdsmiljø, og vi skal have sundheden tættere på borgerne, siger Heino Knudsen.

I februar 2017 handlede det om to tidligere socialdemokrater, der havde droppet karrieren i Folketinget til fordel for posten som førsteudfordrer til de regerende Venstre-borgmestre i deres kommuner.

Det var et godt valg. I Slagelse var der ved redaktionens slutning udsigt til, at John Dyrby Paulsen kunne kalde sig ny borgmester efter et dramatisk forløb. Og i Randers stod resultatet klart allerede på valgnatten, da Venstres borgmester Claus Omann Jensen erkendte sit nederlag – og på live-tv gratulerede Torben Hansen og Socialdemokratiet med »et flot valg«.

DEBUTANTERNES TRIUMF

I maj var turen kommet til Charlotte Roest og Matilde Powers. To ubeskrevne blade, der først meldte sig ind i Socialdemokratiet i 2016, fordi de begge havde lyst til at blande sig og bidrage. Begge er nu byrådsmedlemmer.

– Det har været fuldstændig vanvittigt fedt og så sjovt at føre valgkamp, banke på døre, stå på torvet og køre rundt på den røde cykel. Natten før selve valgdagen vågnede jeg og havde ondt i maven og havde nærmest opgivet at blive valgt. Men det gik over al forventning, siger Charlotte Roest, der bor i Tappernøje og blandt andet stillede op under sloganet »Liv på landet« – og fik næstflest stemmer på S-listen.

I Furesø var Matilde Powers lige så begejstret. Hun bor i Hareskov by ligesom Venstres spidskandidat, der rådede over et stort valgapparat. Alligevel fik han mindre opbakning

Varde er normalt Venstre-land. Men også her oplevede Søren Laulund (th.) og partifællerne fremgang og fest. (Foto: Bjarne Buhl)

I Næstved opnåede debutanten Charlotte Roest 721 stemmer. På den socialdemokratiske liste blev hun således kun overgået af borgmester Carsten Rasmussen. (Foto: Karin Annemarie Hansen)

– Stem på mor, lokkede Matilde Powers' tvillingedøtre Anna og Olivia i Furesø. (Foto: Privat)

end den socialdemokratiske debutant, der fik 486 stemmer.

– Det har været så overvældende og sjovt, og jeg har lært så vanvittig meget, efter at jeg meldte mig ind i partiet. Men jeg har heller aldrig før været så træt. Næste gang tager jeg fri i dagene op til valget, siger Matilde Powers, der er sygeplejerske og cand.san. i sundhedsfremme og sundhedsstrategier og nu skal være formand for social- og sundhedsudvalget.

VIGTIGT MED METTES OPBAKNING

I oktober mødte vi Rødovres Erik Nielsen, som med 11 ud af 19 mandater sørgede for, at Rødovre fortsat – og traditionen tro – er socialdemokratisk. Vi hilste på Bo Hansen, som nu kan kalde sig borgmester i svingkommunen Svendborg. Og så var vi et smut i Venstres højborg Varde, hvor Socialdemokratiets spidskandidat Søren Laulund – panserbassen med det røde hjerte – fornemmede, at det ville gå godt.

Og med en mandatfremgang på to – fra fire til seks – var han ovenud lykkelig. Ikke mindst fordi Venstre samtidig klarede sig historisk dårligt og mistede det absolutte flertal.

– Det har været en fantastisk valgkamp, og det var blandt andet fedt, at både Mette Frederiksen og Benny Engelbrecht kom forbi. Den opbakning fra partiet betyder virkelig noget, blandt andet fordi det giver synlighed, siger Søren Laulund. 🌸

mob

Jarl Feyling tog til valgfest med sin ægtefælle Julie Hjørdt. To nervepirrende døgn senere fik han at vide, at han var blevet andensuppleant. (Foto: Thomas Sjørup)

OG DE VAR TÆT PÅ

Lige ved og næsten. Sådan endte valget for fire af kandidaterne i *Socialdemokraternes* serie.

I Region Hovedstaden måtte Jarl Feyling »nøjes« med at blive andensuppleant efter en valgkamp, hvor han – blandt andet med afsæt i sin mors sygdom – havde fokus på bedre psykiatri. Den kamp fortsætter han selvfølgelig – og så glæder han sig over, at partiet også de næste fire år er repræsenteret af stærke folk i regionsrådet.

I Rudersdal endte mor og søn – Mette og Daniel Poulsen – på de to førstesuppleantpladser. Og i Odder havde Lone Jakobi ikke held til at fravriste Venstre borgmesterposten.

Men alle tre bidrog til Socialdemokratiets fremgang. Partiet vandt nemlig et enkelt mandat i både Rudersdal og Odder.

Redaktionen sluttede 30. november. Enkelte konstitueringer kan derfor have ændret sig siden.

En jul i andres tjeneste

For kirkeordfører og formand for kirkeudvalget Karen J. Klint handler julen ikke mindst om at være til gavn for andre og pleje kontakten til valgkredsen. De private juletraditioner har hun ikke så mange af.

AF BIRGITTE BARTHOLDY · FOTO: THOMAS SJØRUP

Karen J. Klint er kendt for at pynte fint op i og omkring sit kontor på mellemste etage på Christiansborg i december. Således også i år. Men som noget helt nyt kan hun nu hygge sig med det særlige socialdemokratiske julehjerter, der er blevet fremstillet. Og som hun – som den allerførste – fik lov til at flette.

– Hvor er det fint, siger Karen J. Klint, da hun er færdig og begejstret lover, at julehertet med rosemotiv får en æresplads på det lillebitte juletræ i kunstgran, hun har på sit kontor.

En anden fast juletradition, hun ser frem til, er at komme ud på gaden og hilse på sine vælgere i Vejle Syd-kredsen.

– Gennem alle de snart tyve år, jeg har siddet i Folketinget, har jeg på lørdagene op til advent holdt det, vi kalder »Kaffe med Karen«. Folk ved, når jeg står i Børkop Centret, er på gaden i Egtved eller på Rådhusstorvet i Vejle, og griber denne mulighed for at lære mig bedre at kende. Så deler jeg ud af juleposer og de julekugler, som jeg har fået hånddekoreret med min personlige julehilsen, og der er kaffe på kanden, klejner og tid til at snakke.

ARBEJDER JULEAFTEN

Hjemme i huset i Bredballe er der til gengæld ikke mange faste juletraditioner, og det er der en bestemt grund til.

– Som socialpædagog har jeg arbejdet meget på døgninstitutioner, og da jeg ikke har børn, valgte jeg før i tiden tit at holde

Karen J. Klint kan godt lide at gøre gavn juleaften, fordi hun gerne vil være med til at skabe fællesskaber. Og så kan hun lide »Dejlig er jorden«, som er særligt smuk, når den synges af 300 mennesker i Bredballe Kirke.

jul på mit arbejde. Så jeg har aldrig rigtig fået oparbejdet private traditioner.

Det blev blandt andet til ti juleaftener i 1970'erne på forsorgscentret for psykisk udviklingshæmmede i Brejning.

– Mange af beboerne kunne ikke komme hjem til familien den aften, og der var også mange, der egentlig var flyttet ud, men hellere ville holde jul på centret. Vi sørgede for, at de fik en rigtig julemiddag og masser af hygge. De aftener husker jeg med glæde, der var en særlig nærhed og et anderledes samvær med tid til lidt ekstra klatvask, hvis en beboer havde fået nyt juletøj og ville have det på to dage i træk. Vi gik også i kirke sammen og nød hinandens selskab. Vi havde jo en god relation til hinanden, der var noget hjemligt over det, fordi de boede der i mange år og var omgivet af et fast personale.

Senere blev Karen J. Klint pædagogisk konsulent i Vejle Amt og holdt sammen med en kollega fælles jul for borgere, der var flyttet fra forsorgscentret. De første år blev den holdt på Vinding Husholdningsskole, hvor økonomaen lavede mad, og der kunne let komme små hundrede gæster. Siden arbejdede hun som leder af det socialpsykiatriske center Sønderparken i Vejle, og her sørgede hun for, at de af beboernes børn, der var i familiepleje, kunne komme på julebesøg og overnatte.

– Der boede folk i alle aldre og med alle slags baggrunde, og vi gjorde i det hele taget meget for, at de fik indflydelse på, hvordan aftenen skulle forløbe.

VAGT VED KIRKEDØREN

I dag mener Karen J. Klint ikke, at personalet sådan et sted har samme frihed til at tage individuelle hensyn. Og hun kalder det »snyd på vægten«, når mange bosteder nu om dage vælger at holde jul lillejuleaften.

– Jeg ved godt, at det handler om manglende ressourcer, men jeg synes, vi skylder alle borgere at få lov til at fejre denne tradition på den rigtige dato, siger Karen J. Klint.

Selv om hun ikke længere arbejder, vil

hun gerne være til gavn – også juleaften. De seneste mange år har hun derfor tilbragt en stor del af juleaftensdag og timerne omkring midnat som dørvagt i Bredballe Kirke.

” Vi skylder alle borgere at få lov til at fejre denne tradition på den rigtige dato

– Det begyndte for mange år siden, da jeg blev kirkeordfører og lod mig vælge til menighedsrådet, så jeg kunne lære folkekirken drift at kende indefra. Vores daværende præst ville gerne afholde en midnatsgudstjeneste juleaften og lærte mig op til at hjælpe. Og nu er jeg også vagt ved flere af de syv gudstjenester

juleaftensdag. Der strømmer så mange til, at kirken hver gang er proppet, og vi er nødt til at stå klar med en evakueringsplan, hvis der sker noget.

– Juleaften er den dag, hvor jeg oplever folkekirken som mest løssluppen og tættest på borgerne. Der er færre ritualer og mere samvær og glæde i gulvhøjde med menigheden. Jeg tror, at mange unge ellers godt kan opleve, at gudstjenesterne ikke taler til dem. Men den aften er søgnet bragt sammen på tværs af alder og sociale skel, og det giver en helt speciel stemning, siger Karen J. Klint, som sin helt specielle juletravlhed til trods også får lov til at holde sin egen jul.

Den private julemiddag bliver dog forberedt på forhånd, så den hurtigt bliver klar, når hun kommer hjem. Somme tider er der besøg af et bonusbarn eller andre gæster.

– Vi har også et rigtigt juletræ. Men det er forvist til havestuen, fordi min astma ikke er så glad for det. 🌸

Flet dit eget s-hjerte

– Det er jo faktisk nemmere, end det umiddelbart ser ud til.

Sådan lød det fra Karen J. Klint, da hun havde flettet det nye specialdesignede socialdemokratiske hjerte.

Det krævede dog koncentration at følge brugsanvisningen punkt for punkt. Men da hun efter ti minutter kom i mål, var hun glad for resultatet:

– Se så, hvor er det smukt. Det må da blive et stort hit blandt socialdemokrater.

Det er Johan S. Rosenkilde fra Johans Julehjerter, der har fremstillet hjertet for Socialdemokratiet.

Hvis du følger dette link, får du både skabelon og flettemanual, som du kan printe eller downloade:
<http://johansjulehjerter.dk/socialdemokratiets-rose/>

DE SENDTE EN KØBENHAVNER

Christine Antorini bor på Nørrebro og er nærmest ærkekøbenhavnner. Men det lod hun sig ikke begrænse af, da hun drog til Als og besøgte gymnasiet, landbrugsskolen, naturskolen og Økosamfundet Soleng.

Book en mf'er, lyder opfordringen fra partiets hovedbestyrelse. Det gjorde Sønderborg-kredsen, som fik besøg af Christine Antorini og lærte hende nyt om udflytning og uddannelse.

AF KRISTIAN BANG LARSEN · FOTO: CLAUD BONNERUP

KL. 8.26

HIMLEN OVER SJÆLLAND

– Jeg glæder mig ...

Det er første arbejdsdag efter efterårsferien, og Christine Antorini har været tidligt oppe for at nå det matsorte morgenfly til Sønderborg. Det kan man ikke mærke på Socialdemokratiets uddannelses- og forskningsordfører, der er livlig, smilende og spørgende, selv om det jo strengt taget er partibladets udsendte, der bør stille spørgsmålene.

Antorini er inviteret til Sønderborg af den lokale partiforening, som har taget imod tilbuddet om at booke en mf'er. Og folketingspolitikeren, der er født i Roskilde, valgt i Nordsjælland og bor på Nørrebro i København, tror, at hun kan lære meget af dagen.

– Det giver mig forhåbentlig en indsigt i de lokale problemstillinger, der er i det sønderjyske. Det er vigtigt for mig som landspolitiker, for vi skal jo samarbejde for et helt Danmark, siger hun.

KL. 10.40

DET BLÅ GYMNASIUM, SØNDERBORG

– Hvor mange af jer har stemmeret til kommunalvalget, spørger Christine Antorini, og en skov af arme løfter sig.

Første stop på turen er Det Blå Gymnasium, hvor Christine Antorini og Sønderborgs borgmester, partifællen Erik Lauritzen, møder tre handelseksamenklasser. Borgmesteren er sindig og jysk, folketingsmedlemmet hurtigt og energisk,

og ungdommen viser sig, efter lidt tilløb, at være spørgelystent. Der diskuteres kommunalvalg, fraflytning fra de såkaldte udkantsskoler og uddannelse. Det hænger selvfølgelig sammen, og for eleverne er det vigtigt med gode uddannelsesmuligheder, hvis de skal blive på egnen.

– I Sønderborg satser vi på at have mange små, lokale folkeskoler. Det er dyrt, men det er en prioritering, vi har foretaget, siger Erik Lauritzen.

– Universiteterne er nødt til at ligge centralt, men erhvervsakademier og professionshøjskoler, der uddanner folk, der er brug for i hele landet, skal ligge lokalt. Og det er vores ansvar at sikre, at de gør det, siger Christine Antorini, der forestiller sig, at man kan have flere mindre uddannelser i samme by ved at placere dem sammen og skabe campusmiljøer.

VELBEKOMME

Ud over en masse nye indtryk blev Christine Antorini også fodret med egnsretter, da hun besøgte de sønderjyske partifæller.

I løbet af dagen blev hun præsenteret for solæg, der spises traditionelt med sennep og tabasco, den sønderjyske udgave af irsk stuvning, ejrisju, og den klassiske rugbrøds-lagkage brøtårt.

Så er man ikke flau længere, som man ville sige på underdrevet sønderjysk.

– Det er også nogle andre børn end dem, der rækker hånden op timerne, der kommer i spil her, tilføjer naturskoleleder Rasmus Ladekjær Nielsen og fortæller, at skolerne også er glade.

– Vi har kun kørt siden foråret, men der er allerede udsolgt for næste år.

KL. 17.54

DET SØNDERJYSKE HUS

Turen går videre forbi Økosamfundet Soleng for at slutte på spisestedet Det Sønderjyske Hus midt i Sønderborg. Her bygges bro mellem moderne gastronomi og det traditionelle sønderjyske køkken, og mens vi venter på maden, fortæller kredsformand Jette Damsø Johansen om baggrunden for invitationen.

– Det er spændende for os at få Christine på besøg, fordi vi interesserer os for børn og uddannelse. Der kan en person udefra med en masse viden og synspunkter give perspektiver på vores problemstillinger. Og så vil vi gerne vise, hvad vi kan. Vi taler meget om Udkantsdanmark, men der er masser af gode initiativer og ideer her, som vi gerne vil støtte og vise frem, siger Jette Damsø Johansen og suppleres af gæsten.

– Det er helt tydeligt, at jeg har skullet se, hvad der betyder noget for dem, og hvor der er nogle forskellige problemstillinger, for eksempel med at tiltrække nye borgere. Det er enormt godt tænkt, for så kommer jeg hjem med en masse som landspolitiker, siger Christine Antorini. 🍷

vises rundt og møder to unge mænd i kostalden, spørger Antorini dem, om de skal være landmænd. De trækker på skulderne.

– Måske. Men der er ingen grund til det, hvis det ikke kan tjene sig, siger de.

Eleverne nyder arbejdet i naturen og med dyrene, men ideen om at arbejde syv dage om ugen alene på et gældsats storbrug er ikke så fristende.

KL. 14.38

FISKBÆK NATURSKOLE

Christine Antorini trækker en gul guleros op af den mudrede efterårsjord.

– Det er helt til at blive glad over, også selv om det er vådt.

Sammen med landbrugsskolen ligger Fiskbæk Naturskole, hvor børn kan lære om natur og landbrug, og projektet »Haver til Maver«, hvor 4.- og 5.-klasser dyrker deres egne grøntsager og laver mad af dem, frisk fra muld. Det er et landsdækkende projekt, som den tidligere undervisningsminister kender.

– Her bliver læringen praktisk og virkelighedsnær, og man kan bruge en masse forskellige fag som matematik, dansk og naturfag. Og så spiser man til sidst, siger hun begejstret.

KL. 12.52

GRÅSTEN LANDBRUGSSKOLE

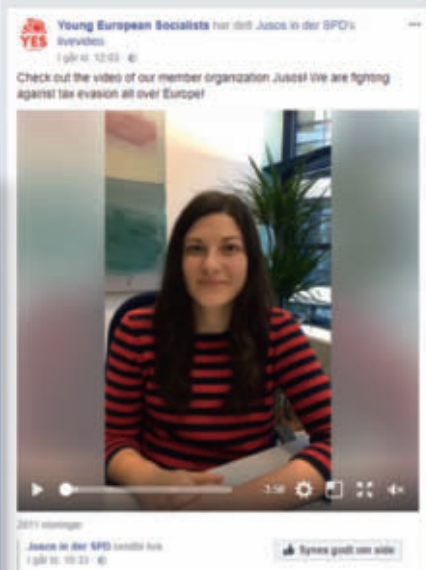
På Gråsten Landbrugsskole har man siden 1924 uddannet danske landmænd med inspiration fra højskolebevægelsen. De fleste af eleverne bor på skolen, og det er en af grundene til, at der både er høj søgning og høj gennemførelsesprocent. Men landbruget står i en brydningstid, og under frokosten diskuterer folketingsmedlemmet, borgmesteren og skolens forstanderpar og lærere, hvordan det konventionelle landbrug er under pres, og de nye muligheder, der skal gribes, i form af økologi, mikrolandbrug og lokale småproducenter, der for eksempel producerer whisky, is og sågar insekter.

Skolen er den eneste i landet, der også har et fuldt landbrug med marker, køer og grise tilknyttet. Og da vi lidt senere

BOOK EN MF'ER

Det var Socialdemokratiets hovedbestyrelse, der tidligere i år tog initiativ til »Book en mf'er«. Håbet var, at kredsene fik endnu mere kontakt med de folkevalgte. Også de kredse, der (endnu) ikke har fået deres kandidat valgt. Tilbuddet

blev så godt modtaget, at det nu – i samarbejde med AOF – udvides til et katalog over hele arbejderbevægelsens oplægsholdere med fagforeningsformænd, politikere og andre meningsdannere.

15. november gik DSU og søsterorganisationer fra hele Europa i aktion mod skattesvindler.

#IkkeMitParadis

BLIV DSU'ER

Vil du støtte DSU'ernes lokale arbejde? Bliv støttemedlem! Dit kontingent går ubeskåret til den lokale DSU-afdeling, og du modtager samtidigt DSU's medlemsblad DSU'eren.

Du kan blive (støtte) medlem på: www.dsu.net/medlemskab/meld-dig-ind.

AF MAJ JENSEN CHRISTENSEN, FORBUNDSSEKRETÆR I DSU

Først fik vi Panama-papers – og nu viser Paradise-papers fra november, at skatteflugten fortsat er omfattende. Der er brug for handling nu. Ikke bare fra danske politikere, men fra politikere i hele verden.

Sammen med vores europæiske søsterorganisationer har vi formuleret en række krav til politikere. Onsdag den 15. november kl. 10.30 gik vi live på vores Facebookside for at præsentere kravene – og det samme gjorde vores søsterorganisationer over hele Europa i en stor, fælles udmelding. På tværs af grænser lød vores budskab og krav således:

GLOBALT SKAL VI

- kortlægge verdens velstand, så vi ved, hvem der har formuerne og bør beskattes af dem,
- skabe større gennemsigtighed med hensyn til multinationale selskaber gennem krav om landeopdelte regnskaber, så overskud kan beskattes i det land, hvor det skabes,
- sortliste og sanktionere skattelylande f.eks. gennem toldmure og lignende.

PÅ EUROPÆISK PLAN SKAL VI

- vedtage en fælles, europæisk selskabsskat, så vi undgår konkurrence mellem landene og ræset mod den laveste selskabsskat,
- lukke hullerne i skattelovgivning, så man ikke lovligt kan foretage skatteflugt,
- stoppe de europæiske skattelylande – vi skal ikke have medlemslande i EU, som agerer skattely.

I DANMARK SKAL VI

- beskytte whistleblowers, så medarbejdere ikke holder viden for sig selv af frygt for represalier,
 - straffe skatteunddragelse hårdere, så vi afskrækker dem, der overvejer at snyde skattesystemet,
 - sanktionere ulovlig skatterådgivning hårdere – det skal ikke kunne betale sig at rådgive til skatteflugt.
- Du kan se hele videoen med vores ni bud på vores Facebookside (søg på dsu1920, og scroll ned til 15. november). 🌹

FÆLLES OM DANMARK

Vi står stærkere, når vi står sammen. Sådan lyder Socialdemokratiets bærende værdi. Og sådan lød det, da partiformand Mette Frederiksen i efteråret foldede partiets grundfortælling ud i en kronik, som blev krydret med ti socialdemokratiske ideer til et mere progressivt Danmark.

Her bringer vi kronikken i en let forkortet udgave – sammen med de ti ideer og kommentarer fra fem socialdemokrater, der vil samme vej.

FÆLLES OM DANMARK

Vi kæmper for et stærkt velfærdssamfund. Vi er imod social ulighed. Og vi vil have en langt bedre klimapolitik. Det er bare nogle af de mål, vi arbejder for. Men et mere retfærdigt Danmark kræver et bredt samarbejde. Socialdemokratiet vil samle befolkningen. Ikke splitte den.

AF METTE FREDERIKSEN, PARTIFORMAND

Socialdemokratiet er en folkelig bevægelse, der arbejder for fremskridt for alle. Både dem, vi har opnået, og dem, vi har til gode. Vi insisterer på, at i morgen skal blive bedre end i dag, og at den næste generation skal få det bedre end den forrige.

Det er Socialdemokratiets politiske projekt. Sådan har vi skabt Danmark. Skridt for skridt, aftale for aftale.

Vi er et af verdens rigeste, mest lige og trygge lande. Derfor siger vi, at den bedste danske opfindelse er Danmark. Fordi Danmark ikke er kommet af sig selv. Det er resultatet af politiske valg og danskeres hårde arbejde gennem generationer. I foreningerne, organisationerne og de lokale fællesskaber.

Vores velfærdssamfund bygger på tillid. Vi har tiltro til hinanden, og når vi

stoler på hinanden, tør vi gå sammen om de store opgaver: fødestuer, folkeskoler, folkepension. Om børnene og bedsteforældrene.

Vi giver plads til de frie markeds kræfter og nyder godt af den virkelyst og velstand, de skaber. Og samtidig begrænser vi kapitalismens skyggesider og fordeler ressourcer og muligheder, så de kommer alle til gavn. Det er vores

Der har aldrig været mere brug for europæisk samarbejde. Men det kræver reformer af EU. Fri bevægelighed skal også være fair bevægelighed. Så handel og vækst går hånd i hånd med tryghed og velfærd. Og så er der brug for en europæisk solidaritetspagt, så de enkelte lande ikke konkurrerer hinanden ned i et ræs mod bunden.

Det er ikke kun retfærdigt. Det er også rigtigt. Ikke alene har flere fået del i goderne. Der er også blevet flere goder at få del i.

Tanken bag den danske samfundsmodel er såre simpel:

Et konkurrencedygtigt erhvervsliv forudsætter veldrevet velfærd.

Veldrevet velfærd forudsætter et konkurrencedygtigt erhvervsliv.

BRUG FOR AT STÅ SAMMEN

Kernen i samfundsmodellen er fællesskab, og Socialdemokratiet tror på, at fællesskabet er fremtiden. Lokalt, nationalt, internationalt. Nu som altid er vi tilhængere af FN, Nato og EU.

” Verden er blevet rigere og tryggere de seneste 25 år

Verden er blevet rigere og tryggere de seneste 25 år. Færre er fattige. Flere børn kommer i skole. Færre sulter. Flere lande handler mere med hinanden. De nedbryder gamle toldmure og opbygger nye relationer.

Er vi i mål? Nej, vi har stadig meget at kæmpe for. Hvis fremskridtene skal fortsætte, skal vi fortsætte med at forme fremtiden.

Vi har brug for et bedre internationalt samarbejde, så vi for alvor kan håndtere fælles grænseoverskridende problemer. Ulighed, klimaforandringer, kriminalitet, flytningestrømme, skattesvindel og terrorisme.

Og vi har brug for at stå sammen i en tid, hvor verden for første gang i årtier ser ud til at blive mere ustabil og usikker.

En aggressiv Putin i øst, der opruster og truer Danmarks tryghed og sikker-

hed. En amerikansk præsident i vest, der melder sig mere og mere ud af det internationale fællesskab.

EU er en del af svaret. Vi socialdemokrater er glødende europæere. Det er derfor, vi har en plan og ambition om, hvordan unionen skal udvikle sig.

Vi har brug for et Europa for folket. Hvor fri bevægelighed også er fair bevægelighed, og vi sammen kæmper for lønmodtagernes rettigheder. Hvor der er styr på de ydre grænser, og vi sætter en bund under selskabsskatten og indfører en finansskat for at forhindre usund spekulation.

DET GÅR GODT, MEN ...

EU og Danmark skal spille en aktiv rolle i verden. Den danske samfundsmodel er et af de bedste svar på den utryghed og ulighed, der stiger i stort set alle vestlige samfund i de her år. Hvilken anden samfundsmodel har skabt så megen velstand og så mange muligheder for så mange, uden at det er gået ud over den enkeltes frihed?

Dansk økonomi er i fremgang. Færre er arbejdsløse, flere tager en uddannelse. Ventelisterne på sygehusene bliver kortere, danskerne lever længere.

” Ikke alle har fået del i fremskridtene de senere år. Forskellene er blevet større

Det går den rigtige vej. Men mange steder føles det alligevel forkert. For ikke alle har fået del i fremskridtene de senere år. Forskellene er blevet større.

Fødselsattesten fortæller for ofte,

sociale kontrakt mellem marked og fællesskab.

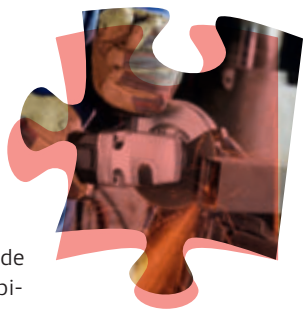
Private virksomheder har gode rammer i form af frihandel, veluddannede medarbejdere og udtalt frihed til at hyre og fyre. Til gengæld har vi krævet, at der bliver passet ordentligt på samfund, mennesker og natur i form af investeringer i velfærd, ordentlige vilkår for lønmodtagerne og tryghed for borgerne.

1: VI SKAL STYRKE DEN SÆRLIGE DANSKE SAMFUNDSKONTRAKT

Vi har ikke bygget Danmark på høj ulighed. Vi har gjort det modsatte. Vi giver plads til de frie markedskræfter og den velstand, de skaber. Samtidig begrænser vi kapitalismens skyggesider. Så vi fordeles ressourcer og muligheder, så de kommer alle til gavn. Den kontrakt skal vi styrke.

2: VI SKAL HAVE RÅD TIL FREMTIDENS VELFÆRD

Vi bliver flere ældre i de kommende år. Heldigvis. Samtidig har vi store ambitioner om, at velfærden skal være endnu bedre end i dag. Ikke alt løses med flere penge. Men det bliver aldrig bedre, hvis børnehaven, plejehjemmet eller sygehuset hvert år skal skære ned. Derfor vil vi prioritere midler til fremtidens velfærd.

hvordan livet kommer til at forme sig. Postnummeret afgør, om hjælpen når frem i tide. Ufaglærte ser deres job forsvinde. Udenlandsk arbejdskraft presser løn og arbejdsvilkår.

Middelklassen får kortere kontrakter og mere usikre ansættelser. Alt for mange børn kan ikke læse og skrive, når de forlader folkeskolen.

På landet kan man ikke låne til et hus, selvom man har fast arbejde og en sund økonomi. I de store byer får almindelige familier sværere ved at finde lejligheder, de har råd til at bo i.

Mange oplever et velfærdssamfund, der kører på pumperne. Børnehaver med for få pædagoger, patienter på gangene på sygehusene, plejehjem, hvor de ældre ikke kan få hjælp til at komme op af sengen. Samtidig hører man den ene historie efter den anden om, hvordan skattesvindlere bedrager samfundet for milliarder. Vores samfund kan ikke holde til den skævhed.

Ligesom det ikke kan holde til årtiers uløste integrationsproblemer og voksende parallelsamfund. For mange er kommet ind i Danmark uden at blive en del af Danmark. Radikalisering, kriminalitet og social kontrol. De er ikke med i fællesskabet og får ikke del i friheden. Og endnu værre: Vi andres frihed bliver også mindre.

Forskellene er vokset de senere år. Og når forskellene bliver for store, falder fællesskaber fra hinanden. Danmark er for lille til store forskelle.

Den tillid, som vores forældre og bed-

steforældre byggede Danmark på, kan ikke holde til, at sammenholdet bliver for svagt. Vi ser det allerede. Tilliden til vores fælles institutioner og politikerne falder. Og måske allerværst: Tilliden til, at vores børn får et bedre liv end os, falder.

Vi kæmper for at genskabe tilliden. For at skabe tryghed og lighed. Vi vil styrke og udvikle alt det, der gør Danmark stærk.

LIGE MULIGHEDER I VIRKELIGHEDEN

For os handler politik om konkrete resultater, som flytter Danmark i en mere retfærdig retning. Særligt inden for fem områder.

” Uddannelse er den bedste vej til et arbejde

For det første: et stærkere velfærdssamfund. Alle skal kunne læse og skrive, når de er færdige med folkeskolen. Vi har brugt generationer på at skabe lige muligheder på papiret. Nu skal de blive til lige muligheder i virkeligheden. De ældre skal have en god alderdom. Og de skal vide, hvornår de kan gå på pension. De syge skal have den nyeste og bedste behandling, men færre skal få brug for den. Forebyggelse frem for behandling, når skaden er sket.

Vi må erkende, at det økonomiske

handlerum er begrænset og bliver ved med at være det. Vi skal have mere velfærd for pengene. Og det kan vi også få. Men det kræver en helt ny måde at drive den offentlige sektor på. Hvor flere opgaver bliver løst tættere på borgerne. Hvor vi lægger vægt på faglighed og giver de offentligt ansatte friheden til at gøre en forskel. Hvor vi stiller større krav til lederne, men giver dem mere plads til at lede. Vi har brug for en fingrene væk-reform.

UDDANNELSE OG FORSKNING

For det andet: en ansvarlig økonomisk politik og flere arbejdspladser. Dansk økonomi er sund. Men vi skal skabe større vækst og flere danske arbejdspladser. Derfor vil vi fortsætte det høje niveau af investeringer i forskning og satse på førerpositionerne i dansk erhvervsliv. Bæredygtighed og grøn omstilling. Industriprodukter og fødevarer af høj kvalitet.

Virksomhederne skal have bedre muligheder for at investere i udvikling og ny teknologi, så de kan klare sig i en stadig hårdere international konkurrence. Og vi vil gennemføre en historisk satsning på uddannelse. Dansk erhvervsliv har brug for mere kvalificeret arbejdskraft. Hvis de ikke har adgang til den, må de afvise ordrer, flytte arbejdspladser ud af landet eller hente folk andre steder i verden. Vi vil styrke erhvervsskolerne og sørge for, at lønmodtagerne kan efteruddanne og opkvalificere sig, så de kan følge med, når kravene stiger.

3: DER ER BRUG FOR 2.-GENERATIONSREFORMER

Vi har øget arbejdsudbuddet, så der kommer flere hænder ud på arbejdsmarkedet. Nu er opgaven en anden: at sikre de rigtige hænder. Så virksomhederne har adgang til kvalificeret arbejdskraft. Og så ufaglærte får muligheden for at efteruddanne sig.

4: VI SKAL MÅLES PÅ SOCIALE FREMSKRIDT

Der er stadig alt for stor forskel på, hvilke muligheder vores børn har. Og det er en af de allerstørste uretfærdigheder, at det stadig er fødselsattesten, der afgør, hvordan livet kommer til at se ud. Den ulighed skal vi gøre op med.

FORBEDRET INTEGRATION

For det tredje: styr på antallet, der kommer hertil, og en bedre integration. Lad det være sagt som det første: Mennesker flygter ikke for sjov. Vi skal hjælpe mennesker på flugt, ligesom vi gør i dag. Samtidig er der grænser for, hvor mange vi kan tage imod.

Vi må ikke tage imod flere, end vi evner at integrere. Vi skal forbedre integrationen. Stille flere krav og være tydeligere omkring vores forventninger. Husk på: Mange nye danskere klarer sig godt. Taler sproget, arbejder hårdt og deltager i samfundet. Fordi de kan og vil. Og fordi vi som samfund har givet dem muligheden. Det skal vi blive ved med. Men resultaterne har ikke været gode nok. Der skal nye metoder til.

Samtidig skal vi hjælpe flere ved at sætte ind i nærområderne for at skabe en mere bæredygtig udvikling på det afrikanske kontinent og i Mellemøsten. Sådanne forhindrer vi, at nærområderne bukker under for det massive flygtningepres. Og sådan forhindrer vi, at en ny generation af børn og unge går tabt i verdens flygtningelejre.

BEKÆMPE SOCIAL ULIGHED

For det fjerde: Vi skal løse de stigende sociale problemer. Udsatte børn, som oplever at være kastebolde i et socialt system, hvor det vrimler med tilbud, men for få resultater. Kontanthjælp, arbejdsløshed og misbrug, der går i arv fra en generation til den næste.

Vi skal bekæmpe social ulighed. Vi har brugt årtier på at sikre lige muligheder på

papiret. Nu skal vi sikre, at alle også kan gribe dem. Og hvis vi vil det, må vi sætte ind tidligere. Vuggestuen og børnehaven skal i højere grad understøtte børnene, så de bliver klar til at begynde i skole. Uddannelse er forudsætningen for, at man kan komme til at klare sig selv. Fordi uddannelse er den bedste vej til et arbejde.

Sidst vi havde magten, kom vi ikke

” Brede aftaler holder, når magten skifter

langt nok. Næste gang skal vi gøre det bedre. Næste gang skal vi flytte flere hegnsplæle. Den næste socialdemokratiske regering skal måles på sine sociale fremskridt.

FORREST I KLIMAKAMPEN

For det femte: en mere ambitiøs klimo- og miljøpolitik. Vi har en grundlæggende etisk forpligtelse til at tage vare på vores fælles klode. Naturen har en værdi i sig selv, og vi skylder fremtidige generationer at passe bedre på den.

En af de største trusler, verden står over for, er klimaforandringerne. Temperaturstigningerne skal stoppes. Derfor er det en bunden opgave grundlæggende at forny den måde, vi forbruger og producerer på. Og Danmark skal turde gå forrest.

Samtidig vil vi socialdemokrater insistere på, at der ikke behøver at være en modsætning mellem en bedre miljø- og klimainsats og mere vækst og flere arbejdspladser. Det er ikke altid nemt at skabe den balance – men vi har vist, at det kan lade sig gøre.

ET BREDT ALTERNATIV

Et mere retfærdigt Danmark kræver et bredt samarbejde. Vi er imod enhver form for blokpolitik. Vi samarbejder med alle, så længe resultaterne flytter Danmark i en mere retfærdig retning. Og vi går gerne på kompromis for at opnå og forsvare fremskridt, så Danmark bliver ved med at være et af verdens rigeste, mest lige og trygge samfund.

Fordi brede aftaler holder, når magten skifter. Folkepension, barselsret og fri skattefinansieret sygebehandling er alt sammen resultater af brede forlig med Socialdemokratiet i spidsen.

Og fordi det er et sundt demokratisk princip at forsøge at samle så mange som muligt bag en aftale. Forhandle med alle og tage hensyn til dem med andre holdninger end en selv. Hvis regeringer regerer på snævre flertal, splitter det befolkningen. Vi har et ansvar for at samle den.

Vi skal ikke længere tale om et rødt alternativ. Eller et blått alternativ. Vi må tale om et bredt alternativ.

Fordi vi kan flytte mere i fællesskab. Vi står stærkere, når vi står sammen. Når vi er fælles om fremtiden. Fælles om Danmark. 🇩🇰

5 : TILLIDEN TIL SKAT SKAL GENOPRETTES

Vores samfundsmodel bygger på tillid. Tillid til, at alle bidrager. Men den tillid har fået et knæk med de mange skandaler i Skat. Der er brug for en genopretning af Skat. Og en markant styrket indsats mod skattely og skattespekulation. Både i Danmark og i EU.

6 : DER SKAL TURBO PÅ DANMARKS GRØNNE FØRERPOSITION

Danmark må og skal gå forrest i at skabe en bedre og grønnere verden. For fremtidige generationers skyld, og fordi den grønne omstilling er med til at skabe fremtidens arbejdspladser. Danmark har en førerposition, som vi ikke må sætte over styr. Tværtimod: Ambitionerne skal op.

FEM STEMMER SVARER METTE

AF NIELS NØRGAARD

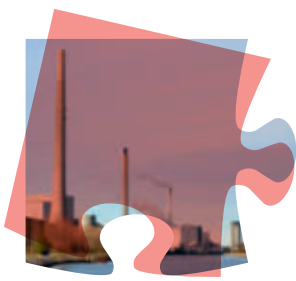
ALLAN ANDERSEN, 49 ÅR.
Formand for 3F i Holbæk-Ods herred. Byrådsmedlem og leder af den socialdemokratiske byrådsgruppe i Ods herred Kommune.

TILLID

– Det, jeg allerbedst kan lide i kronikken, er afsnittet om tillid. Den tillid, vi har til hinanden i det danske samfund, er noget unikt. At vi alle har muligheden for at være i tvivl og stille spørgsmål, men at man så også skal kunne stole på, at andre borgere i Danmark ikke misbruger den tillid og åbenhed. Det er et stærkt signal at sende som socialdemokratisk formand.

– Mette Frederiksens kronik, »Fælles om Danmark«, viser, at Socialdemokratiet igen er på rette vej – vi er på vej tilbage til det parti, som mange af os i sin tid meldte os ind i. Hun beskriver den klassiske socialdemokratiske tilgang til vores måde at skabe et samfund på. Det er rigtig godt.

– En af de allerstørste prioriteter for os socialdemokrater er at beskytte den helt almindelige danske familie, der er blevet udfordret. Her må man sige, at det kontanthjælpsloft, vi har nu, det rammer altså rigtig mange familier. Jeg håber, kontanthjælpsloftet kommer væk.

7: DANSK ERHVERVSLIV SKAL HAVE GODE MULIGHEDER FOR AT UDVIKLE OG PRODUCERE I DANMARK

Det skal være attraktivt at drive virksomhed i Danmark. Derfor er der brug for en ny vækstpakke, der skaber bedre rammevilkår. Og vi skal i langt højere grad turde satse på danske styrkepositioner.

8: DER ER BRUG FOR ET CENTRALISERINGSSTOP

Landet skal hænge sammen. Det kræver et opgør med den omfattende centralisering af Danmark. Vi arbejder for, at flere unge kan uddanne sig tæt på, hvor de bor. Derfor er der bl.a. behov for en udflytningsplan for velfærdsuddannelserne.

CARSTEN JAKOBSEN, 67 ÅR.
Tidligere SSP-konsulent i Aalborg Kommune. Medlem af bestyrelsen i Socialdemokratiet i Aalborg Vest.

CONNIE GEISLER, 66 ÅR.
Tidligere tillidsmand og sektorformand i FOA Esbjerg. Sidder i byrådet i Esbjerg Kommune.

RÅD TIL VELFÆRD

– Der er to linjer i Mette Frederiksens kronik, jeg i særdeleshed godt kan lide. Hun skriver først, at »et konkurrencedygtigt erhvervsliv forudsætter veldrevet velfærd« – og så fortsætter hun med sætningen »Veldrevet velfærd forudsætter et konkurrencedygtigt erhvervsliv«. Det er ikke så mange år siden, at det nærmest var forbudt at sige den slags. Men der er vokset en forståelse frem om, at vi er afhængige af hinanden.

– Jeg er glad for, at hun som formand sætter ord på, at midlerne til vores velfærd skal komme et sted fra, og jeg synes, at Mette Frederiksen er i gang med at flytte nogle af de fastlåste dogmer i dansk politik.

– Med tankerne i kronikken repræsenterer hun det Socialdemokrati, som jeg synes bedst om. Men indholdet beskriver jo også, at der er temmelig mange ting, som ikke fungerer i samfundet i dag. Det velfærdssamfund, vi har kæmpet for gennem årtier, bliver angrebet fra alle sider. Det er rigtig fint, at Mette Frederiksen får sat ord på udfordringerne. Noget må jo være kikset seriøst for os, da vi tilsyneladende ikke har kunnet fortælle historien om, hvad vi har opnået. I hvert fald ikke på en måde, så de yngre generationer har forstået sammenhængen.

DEN DANSKE MODEL

– Jeg hæfter mig mest ved Mette Frederiksens beskrivelse af den danske model. Det er jo den bedste opfindelse i Danmark. Vi er et af de rigeste, mest lige og trygge lande i verden – men det er jo ikke noget, som er kommet af sig selv. Det er kommet gennem hårdt arbejde og ikke mindst politiske valg. Det synes jeg er et fantastisk godt budskab at sende.

– Jeg er også glad for, at Mette Frederiksen siger, at vi skal have et bedre og bredere internationalt samarbejde. Det skal vi i forhold til både kriminalitet, flygtninge, terrorisme og skattesvindler. Den lille mand og kvinde betaler deres skat år efter år, og når vi så hører om den store skattesvindler, der finder sted lige nu i internationale skattely, virker det helt urimeligt, at den slags kan finde sted.

– Mette fremhæver heldigvis »fingrene væk«-reformen. Men jeg havde gerne set lidt mere om, at det er vigtigt at slippe medarbejderne fri på vores institutioner og arbejdspladser. Tør vi det, får vi mere kvalitet og udvikling. Det har vi set igennem historien. Det er vigtigt, at vi herhjemme får medarbejdernes kompetencer og faglighed sat i spil. Det kan være med til at sikre en god og værdig ældrepleje – og dermed en god alderdom.

9: INTEGRATIONEN SKAL FORBEDRES MARKANT

Vi vil arbejde for et mere humanitært asylsystem. Med mere hjælp i nærområderne. Så vi samtidig sikrer, at vi kan integrere dem, der kommer til Danmark. Og vi vil en endnu stærkere indsats for, at ikke kun de fleste, men alle nye danskere lærer sproget, kommer i arbejde og bliver en del af det danske samfund.

HARI NEUPANE, 39 ÅR.

Kom til Danmark fra Nepal i 2008. Arbejder som flygtningementor og tolk. Han er tidligere tillidsrepræsentant. Stiller op for Socialdemokratiet ved kommunalvalget i København.

FÆLLES- SKABER

– Det er rigtig fint, at Mette Frederiksen gør så meget ud af at beskrive fællesskaberne i Danmark. Fællesskaber er jo det redskab, som binder os sammen på trods af alle vores forskelligheder. Når jeg snakker med mine kollegaer og elever på min arbejdsplads, og når jeg møder folk i fagforeningen, kan jeg se, at vi holder sammen, selv om vi er meget forskellige.

– Jeg synes også, det er godt, at Mette Frederiksen slår fast, at vi skal have brede samarbejder både nationalt og internationalt – at hun tror på den Europæiske Union, og at vi står stærkest, når vi arbejder sammen med andre lande. Det er også en form for fællesskab. Det er godt, at hun på den måde omfavner de store internationale fællesskaber.

– Mette Frederiksen skriver, at antallet af flygtninge har betydning, og det giver jeg hende ret i. Danmark kan jo selvfølgelig ikke klare flygtningekrisen alene. Men flygtningekrisen har så mange negative konsekvenser, og det er problemer, vi skal løse i fællesskab med de europæiske lande og resten af verden.

10: ET EU FOR FOLKET

Der har aldrig været mere brug for europæisk samarbejde. Men det kræver reformer af EU. Fri bevægelighed skal også være fair bevægelighed. Så handel og vækst går hånd i hånd med tryghed og velfærd. Og så er der brug for en europæisk solidaritetspagt, så de enkelte lande ikke konkurrerer hinanden ned i et ræs mod bunden.

VICTORIA WELFORD, 20 ÅR.

Studerer engelsk på Københavns Universitet. Er medlem af bestyrelsen i DSU Sjælland.

EVNERNE TIL INTEGRATION

– Specielt afsnittet omkring integration er fint. Det er vigtigt, at Mette Frederiksen får sagt, at vi ikke skal tage imod flere flygtninge og indvandrere, end vi har evnerne til at få integreret. Det handler jo ikke om, at vi socialdemokrater ikke vil hjælpe. Det handler om, at vi kun skal tage så mange ind, som vi er i stand til at hjælpe. Det er en virkelig stærk pointe og noget af det, der adskiller os fra mange af de andre partier i Folketinget.

– Det er også godt, at der kommer mere fokus på uddannelse, og at vi skal have styrket erhvervsskolerne. Vi skal have flere unge til at tage en erhvervsuddannelse, fordi vi mangler faglærte.

– Udspillet fra formanden giver en fælles baggrund for at fortælle, i hvilken retning vi skal gå. Jeg kan godt lide, at hun sætter ord på, både hvor langt vi er nået i Danmark, og hvor meget der stadig er at kæmpe for. Det er vigtigt, at vi har begge dele i baghovedet, når vi diskuterer politik.

– Mette Frederiksen har sagt, at vi skal have styrket psykiatrien – især fordi mange unge har problemer. Det er jeg glad for – og den kamp måtte hun gerne have fremhævet endnu mere i kronikken.

SAMARBEJDET SKAL I FØRERSÆDET

EU trænger til klassisk socialdemokratisme, hvor markedet tæmmes og reguleres i stedet for at være overladt til fri og ureguleret konkurrence.

AF JEPPE KOFOD, MEDLEM AF EUROPA-PARLAMENTET (S, GRUPPEFORMAND)

EU er splittet mellem to modsatrettede kræfter: samarbejde og konkurrence. Desværre må jeg konstatere, at det er sidstnævnte, der har fået lov til at fylde mest i de seneste år. Og det skal vi have gjort op med.

Samarbejdet udspringer af det indre marked, som er en af EU's hjørnesten og helt store succeser. Det er bygget op om lovgivningsmæssigt samarbejde. Et samarbejde, der skaber vækst, velstand og beskæftigelse i Europa. For eksempel betyder det indre marked, at en enlig LO-lønmodtager, der bor til leje, råder over 20.000 kroner mere om året, mens et LO-ægtepar i egen bolig har 65.000 kr. ekstra at gøre godt med.

Men der er desværre også både grelle og højaktuelle eksempler på, at uhæmmet konkurrence i Europa gør os alle fattigere.

Et praktisk eksempel er den seneste internationale skattesandale, Paradis-papirerne. Et kæmpe læk af papirer fra et lyssky skattelyadvokatfirma, der dokumenterer, hvordan verdens rigeste personer og virksomheder snyder sig uden om at betale. Ny forskning fra Københavns Universitet viser, at Danmark alene i år

2015 er gået glip af 3.914 millioner kroner i selskabsskat på grund af aggressiv skatteplanlægning og skattely.

For tiden har jeg gjort mig upopulær i den blå blok i Europa-Parlamentet, fordi jeg dristede mig til at påpege, at skattekonstruktionerne i Paradis-papirerne jo

” Alt for længe har vi ladet den borgerlige økonomiske logik råde

præcis er dét, som borgerlige politikere i årtier har hyldet som »sund skattekonkurrence« og fornuftig »skatteplanlægning«.

SKÆVT OG URETFÆRDIGT

Kære venner, det er lige præcis hér, at skillelinjerne går mellem borgerlig og socialdemokratisk politik i EU såvel som herhjemme: De blå hylder den fri og uregulerede markeds konkurrence. Vi insisterer på, at markedet skal tæmmes og reguleres. De borgerlige taler rosenrødt om »sund skattekonkurrence« mellem lande. Vi kalder en spade for en spade og kalder det for velfærdstyveri.

Derfor er der brug for en fornyet ideolo-

gisk kamp i EU. Alt for længe har vi ladet den borgerlige økonomiske logik råde. Alt for længe har vi ladet markedslogikken overtage områder, som principielt set alene bør være politisk bestemt.

Se bare på selskabsskatteprocenten i Danmark: Fra 1995-2016 er skattesatsen for virksomheder faldet fra 34 procent til 22 procent. Og tallene er faktisk nærmest ens, hvis man kigger på EU-gennemsnittet i samme periode.

Landene presser altså hinanden – og i sidste ende sig selv – ned på selskabsskatten. Det er ikke samarbejde. Det er rå konkurrence i bedste borgerlige forstand. Der bliver stadig mindre til fællesskabet og stadig mere til dem, der i forvejen har mest. Det er skævt, det er uretfærdigt, og det er i sidste ende fuldstændig ødelæggende for de velfærdsstater, som generationer af socialdemokrater har bygget op.

Derfor er det på høje tid at få samarbejdet i EU sat i førersædet. Det gør vi blandt andet med forslaget om en europæisk solidaritetspagt. Europas lande skal give hinanden håndslag på, at vi i fremtiden ikke vil konkurrere på at stjæle arbejdspladser, skatteindbetalinger og økonomisk vækst. Vi skal i stedet konkurrere om at skabe dem. 🌹

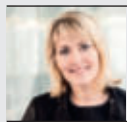
Jeppe Kofod er også vicepræsident for parlamentets socialdemokratiske gruppe, S&D

Bilproducenterne har lobbyet for at udvandre den nye lovgivning. Og i EU har Kommissionen været lidt for villig til at lytte til bilindustrien.
Foto: Ritzau

HELLERE RENE BILER END INGEN BILER

Det er både uacceptabelt, kortsigtet og dumt, at bilindustrien modarbejder kampen mod en ny dieselgate.

AF CHRISTEL SCHALDEMOSE,
MEDLEM AF EUROPA-
PARLAMENTET (S)

Uanset om jeg skal til møde i Assens eller Ribe, Aabenraa eller Faaborg, så kører jeg glad og gerne dertil i min 17 år gamle Audi. Den gør mit liv nemmere, og jeg er sikker på, at mange har det som mig, at bilen er en nødvendighed. Der er politikere, der vil afskaffe privatbilismen, men jeg er ikke en af dem. Til gengæld synes jeg, at det er vigtigt, at de biler, vi så har, er så rene som muligt. For vores sundheds skyld. For miljøets skyld. For klimaets skyld.

Desværre er virkeligheden den, at når det kommer til biler, så er EU's nuværende lovgivning ikke god nok. I husker sikkert Volkswagen-skandalen, eller dieselgate, som den bliver kaldt. Volkswagen og andre

bilproducenter snød og manipulerede i en årrække systematisk med, hvor meget CO₂ deres biler udleder. På den måde undgik de at efterleve EU's emissionskrav. Det var hverken af EU eller i EU, at snyderiet blev opdaget, men derimod i USA.

LOBBYER I STOR STIL

Gennem mere end to år har vi nu i EU arbejdet på at få ny lovgivning på plads, der skal forhindre en ny dieselgate. Og det kommer til at betyde en væsentlig bedre kontrol af nye biler. Kontrol er ikke kun godt for borgerne og miljøet. Det er også til fordel for den del af bilindustrien, der overholder reglerne.

Men vi oplever modstand fra flere medlemslande, der ikke vil have mere kontrol. Det er for dyrt, siger de, og så kan det potentielt ramme deres egen bilproduktion. Det er selvfølgelig helt uaccep-

” Vi oplever modstand fra flere medlemslande, der ikke vil have mere kontrol

tabelt, og taberne bliver borgerne, miljøet og klimaet.

Men i processen har vi også set, at bilproducenterne i stor stil har lobbyet hos deres egne regeringer for at forsinke og udvandre den nye lovgivning. Og vi har også set Europa-Kommissionen være lidt for villig til at lytte til bilindustrien.

Senest i november, midt under COP23, da Kommissionen fremlagde et nyt forslag

om bilers CO₂-udledning. Et forslag, som i sidste øjeblik blev forringet. Tyske medier har afsløret, hvordan Kommissionen lod sig påvirke af Volkswagen og resten af den tyske bilindustri og reducerede kravene til bilers CO₂-udledning.

GODT MED LOKALE KRAV

Det er ikke bare uacceptabelt. Det er også både kortsynet og dumt. Transportsektorens bidrag i forhold til klimaindsatsen er helt afgørende for, at EU når sine mål om CO₂-reduktion.

Men når Kommissionen ikke vil levere ambitioner for klimaet, miljøet eller borgernes sundhed, så vil mange af vores gode borgmestre og kommunale folk heldigvis. Både i Danmark og i andre EU-lande er der lokale byråder, der stiller krav til de køretøjer, der skal ind i bykerne. Flere steder foreslås endda forbud mod dieselmotorer i bykerne.

Men det havde da været både bedre og mere effektivt, hvis vi på EU-niveau havde stillet skrappe krav til bilproducenterne. Så havde vi fået mere sundhed, renere miljø, bidraget til klimaindsatsen og endda givet EU's bilindustri mulighed for at være verdens førende på ny teknologi for CO₂-rene biler. 🌱

RETTELSE

I oktobernummeret af *Socialdemokraten* stoppede Christel Schaldemose indlæg »Sølvpapierhat eller sikkerhedssele« ganske brat. Ved en meget beklagelig fejl kom afslutningen nemlig ikke med. Og dermed missede vi også Christels pointe om, at vi som enkeltpersoner selv kan beskytte os, når stort set alt i fremtiden kobles til internettet.

Vi skal for eksempel opdatere kodeord jævnlige og passe på med at koble os på åbne wifi og så i øvrigt huske, at det handler om forebyggelse og om at passe på os selv. Ligesom vi alle sammen tager sikkerhedssele på, når vi sætter os i bilen, som Christel skrev.

DELEØKONOMISK FORVIRRING

AF OLE CHRISTENSEN,
MEDLEM AF EUROPA-
PÅRLEMENTET (S)

Deleøkonomi er hot for tiden. Det er blevet et af den slags modeord, det ikke er til at komme uden om. På det seneste har der været en del indspark i debatten, som viser, at der er en del misforståelser i spil. Regeringen har meldt ud, at vi skal styrke deleøkonomien, og Dansk Arbejdsgiverforening har sagt, at vi ikke skal være bange for deleøkonomien. Begge dele er jeg helt enig i.

Men vi skal bare være enige om, hvad deleøkonomi egentlig er. Deleøkonomi er, når man lejer den plæneklipper ud, der står og samler støv bagerst i garagen. Eller når man tilbyder et lift for en halvtredser, når man alligevel kører alene hjem fra arbejde i sin bil.

Både Dansk Arbejdsgiverforening og regeringen siger, at det er deleøkonomi, når digitale platforme formidler forskellige arbejdsopgaver som rengøring og flytteopgaver. Det har intet med deleøkonomi at gøre, det er udelukkende et forsøg på at gøre usikre ansættelser spiselige.

Det bliver aldrig nogensinde deleøkonomi at dele sin arbejdskraft. Er det deleøkonomi, når jeg hver morgen pakker tasken og går mod Europa-Parlamentet? Er det deleøkonomi, når rengøringsassistenten svinger moppen for ISS? Nej.

HER GIVER DET MENING

Jeg er udmærket klar over, at det ikke er tanker om ordentlige arbejdsforhold, der holder hverken Dansk Arbejdsgiverforening eller VLA-

regeringen oppe om natten. Der er ikke meget nyt i, at de ikke ser noget problem i at have et arbejdsmarked, hvor pension, feriepenge, løn under sygdom og social sikring ikke er en del af pakken.

De må selvfølgelig mene, hvad de vil. Men det er ikke deleøkonomi. Det er et ureguleret og usikkert arbejdsmarked, hvor alle vil være overladt til sig selv.

” Deleøkonomi er, når man lejer den plæneklipper ud, der står og samler støv bagerst i garagen

Deleøkonomi handler om at udnytte ressourcer, der ellers bare står ubrugte hen. Det giver mening for både den enkelte og samfundet. Men når en digital platform sælger arbejdskraft, så er den ikke mere deleøkonomisk end min eller din arbejdsplads.

Jeg er helt med på, at regeringen og Dansk Arbejdsgiverforening har en dagsorden, der er en anden end min. Men jeg synes, det vil klæde dem at tale lige ud af posen i stedet for at gemme sig bag flotte ord om deleøkonomi, når det kun handler om at blåstempe usikre ansættelsesforhold. 🌱

DET DYSFUNKTIONELLE ASYLSYSTEM

Asylsystemet er ekstremt dyrt, uretfærdigt og ineffektivt. Men da det er os selv, der har født det, er det også os selv, der skal ændre det. Sådan lyder det fra to migrationseksperter, som nu stiller deres viden til rådighed for Socialdemokratiet.

AF MORTEN BRUUN

S om de sidder dér og bruger ord som »dysfunktionel«, »lammet« og »skizofren«, minder de om to overlæger, der taler om en svært syg patient.

Det er forkert. Vi har nemlig ikke at gøre med en patient i klassisk forstand. Og brødrene Lisborg – med fornavnene Morten og Anders – er da heller ikke læger. De er migrationseksperter – og det er det europæiske asylsystem, de taler om.

Efter at have rettet deres røntgenblik mod det er brødrene ikke i tvivl om diagnosen: Hele systemet er tæt på et sammenbrud. Det skyldes primært tre

Siden 2003 har 33.000 mennesker mistet livet under deres flugt mod Europa – heraf knap en tredjedel alene de seneste tre år. Hovedparten er afrikanske migranter, der er druknet i Middelhavet – og mange af dem risikerer livet, selv om de ikke har krav på asyl. (Foto: Jacob Ehrbahn, Ritzau)

ude, siger Anders og Morten Lisborg og sætter streg under deres pointe:

– Det er altså »derude«, vi skal sætte ind, fordi vi der kan hjælpe langt flere på en mere retfærdig måde.

VI HAR VÆRET FORBLINDEDE

Sammen driver de rådgivningsfirmaet Migration Management Advice (MMA-Consult), og de har nu dedikeret deres arbejdsliv til at påvirke asyl- og migrationspolitikken i en ny retning. Og det gør de på en imponerende bund af erfaringer. De har opholdt sig i flygtningeleje og blandt fattige og sårbare grupper i de mest udsatte dele af verden, de har opereret i både Europa, Afrika og Asien, og de har – blandt mange andre – arbejdet for Dansk Flygtningehjælp, Udlændingestyrelsen, UNHCR og den internationale fagbevægelse ILO.

– Den baggrund betyder selvfølgelig en del. Vi har set, at behovene for hjælp er større og vigtigere andre steder, og at pengene kan række længere, hvis vi lægger systemet om. Men der er jo nok sket det, at vi som samfund har været forblindede af dem, der står lige foran os og banker på vores dør, frem for de mange, der står derude, siger Anders og Morten Lisborg.

I dag stiller de to deres kapacitet til rådighed for blandt andet Socialdemokratiet. De mødes med partiets ordførere, de optræder på partiets konference om asylsystemet midt i december, de deltager i regionale møder i partiet, og på kongressen i september kunne interesserede opleve brødrene fortælle, hvorfor det er nødvendigt at gøre op med det nuværende system. Og alle steder vil deres pointe lyde nogenlunde således:

– Den flygtningekrise, vi står i, rummer mere end selve krisen. Den rummer også mulighed for nytænkning og forandring, siger Anders og Morten Lisborg.

SKÆV FORDELING AF RESSOURCER

Deres tanker har især vundet gehør i kølvandet på flygtningekrisen i 2015,

EN MERE HUMAN OG LANGSIGTET LINJE

EU-ordfører Peter Hummelgaard er en af de politikere i folketingsgruppen, der jævnligt mødes med Anders og Morten Lisborg. Og Peter Hummelgaard ser store perspektiver i det input, brødrene bidrager med:

– De gør os klogere og hjælper os til, at vi formulerer en mere sammenhængende og langsigtet flygtninge- og migrationspolitik. Vi viser nu, hvordan vi løser de spørgsmål på en langt mere human måde.

– Det er jo vildt, at der de seneste 14 år er omkommet 33.000 mennesker på deres vej til Europa. Hovedparten er tilmed migranter, der ikke har krav på asyl, men har solgt deres skæbne til menneskesmuglere. Det er ikke mindst den slags, vi skal undgå.

– Og så er det selvfølgelig også vigtigt, at vi peger på løsninger, der er langtidsholdbare i både Danmark og resten af Europa, siger Peter Hummelgaard.

hvor det rekordstore antal flygtninge gjorde det tydeligt, at systemet er blevet »ekstremt dyrt« for modtagerlandene. I særdeleshed for de lande, der modtager flest flygtninge.

– Man kan selvfølgelig godt diskutere, om det er for dyrt for sådan nogle velpolstrede velfærdsstater, men det ændrer ikke på, at systemet er uretfærdigt og skævvrider fordelingen af ressourcer. Vi skaber et A- og et B-hold, hvor A-holdet er dem, der kommer til Europa og får langt flere midler og muligheder end det store B-hold i nærområderne. Og det er ellers dem, der har det største behov for hjælp, siger Morten Lisborg.

Derudover er systemet tungt – og ineffektivt – at administrere. Det skyldes i høj grad de migranter, der søger mod Europa, men ikke har samme behov for og krav på beskyttelse som eksempelvis krigsflygtninge.

– Du kan flygte af mange årsager. Du kan være forfulgt på grund af etnicitet

faktorer: Det er ekstremt dyrt, det er uretfærdigt, og det er rasende ineffektivt. Eller som de selv siger: »dysfunktionelt«.

Det lyder voldsomt. Til gengæld har de også et bud på den kur, der skal til, for at systemet bliver funktionelt.

– Ganske kort fortalt handler historien om, at vi bruger enormt mange ressourcer på folk, der kommer hertil, og meget få ressourcer på de mange, som er derude og ikke kan eller vil tage turen til Europa. Hver gang vi bruger 100 kroner på én asylsøger eller immigrant her, bruger vi bare én krone der. Med andre ord: De penge, vi bruger på en enkelt person herhjemme, rækker altså til at hjælpe hundrede der-

ANDERS

Anders Lisborg har

- 18 års international erfaring med migrationsmanagement, menneskesmugling og -handel.
- Læst internationale studier på RUC – med speciale i menneskesmugling.
- Har arbejdet i 25 lande i Asien og Europa og været udstationeret i ti år, primært i udviklingslande.
- Har arbejdet for bl.a. EU, International Center for Migration Policy Development, Rigspolitiet, ILO og Center mod Menneskehandel.

MORTEN

Morten Lisborg har

- 18 års praktisk erfaring med flygtninge og migration.
- Arbejdet for Udlændingestyrelsen og behandlet asylafgørelser i Flygtningegenævnet.
- Arbejdet for UNHCR og Dansk Flygtningehjælp i Etiopien, Jordan, Irak, Yemen og Kosovo.
- Registreret flygtninge og arbejdet med kvoteflygtninge og som migrations ekspert ved EU's mission i Libyen.

Morten (tv.) og Anders Lisborg har arbejdet med flygtninge og migranter både herhjemme og i udlandet. De er overbeviste om, at hele asylsystemet skal ændres, hvis vi skal kunne håndtere flygtninge og migranter i fremtiden. (Foto: Lars Horn)

eller politiske holdninger, men hvis du flygter på grund af sult eller fattigdom, er du ikke flygtning i juridisk forstand. Mad og hungersnød er ikke omfattet af konventionerne, men de migranter, der flygter på grund af den slags forhold, anvender asylsystemet. Samtidig med at det er både dyrt og svært at administrere de sager – og foretage den nøjagtige skelnen – kan det i mange tilfælde være svært eller helt umuligt at sende dem tilbage. Vi ser ofte, at de lande, de kommer fra, ikke har incitament til at tage dem tilbage, siger Anders Lisborg.

Han har – blandt meget andet – arbejdet med gadebørn i Nepal og med ofre for tvangsarbejde i Bangladesh og altså oplevet masser af mennesker, der lever på et eksistensminimum og på sultegrænsen.

– Der er millioner derude, der aldrig får mulighed for at tage til Europa for at søge asyl. Dem skal vi også huske, når vi taler om migration og folkevandringer. Det handler ikke kun om dem, der vandrer og ender lige foran vores dør. Det handler også om dem, der er tvunget til at blive, hvor de er, siger Anders Lisborg.

Hvad skal der til for at ændre kurs?

– Det er en proces. Flygtningekrisen gjorde noget, der på en eller anden måde

forskrækkede folk og skabte bekymring. Mange politikere fik øjnene op for, at det nuværende system måske ikke er gearret til de udfordringer, vi står over for i løbet af de næste 10-20-30 år. Udsigten til, at presset vil standse de kommende år, er meget lille – og hvor det for mange kan være svært at forholde sig til ting, der ligger ude i fremtiden, kan folk, der arbejder inden for området, godt se, at det her system kommer til at skabe konflikter.

UVÆSEN SKAL LUKKES NED

Da Anders Lisborg læste, specialiserede han sig i menneskesmugling og handel med mennesker. Og han er ikke i tvivl om, at menneskesmuglerne har alt for let spil i dag – og at det nærmest er deres skyld, at kvoteflygtningene nærmest er blevet gidsler i det politiske spil.

– Vi har et begreb, der hedder »spontan asyl«. Men i virkeligheden er det ikke spor spontant, fordi det hele er fuldstændig kalkuleret og planlagt og styret af menneskesmuglere og deres illegale netværk. Hele det uvæsen skal lukkes ned, og så bør staterne sige: »Nu tager vi styringen og kontrollen over udviklingen«. Det giver os bedre værktøjer til at bestemme, hvem og hvor mange der kan komme til Europa

– og sikrer, at der er plads til kvoteflygtninge. På den måde kan vi være med til at opbygge et mere sikkert, retfærdigt og visionært migrationssystem i stedet for den kaotiske og illegale migration, vi nu er vidner til, siger Anders Lisborg.

Hvordan kommer vi dertil?

– Jamen enhver forandring starter med indsigt, erkendelse og erfaring. Det er en proces, en modningsproces, som skal fortælle os, at den hidtidige retning ikke er holdbar, siger han og suppleres af sin bror:

– Det bedste ville være, hvis alle kunne blive enige om en fælles politik. Men når der nu er nogle østlande, der vil noget helt andet, så kan man være bekymret for konsekvenserne, hvis de bliver tvunget til at føre en politik, de ikke er enige i. Vil de eksempelvis igen begynde at kigge endnu længere mod øst og genoptage gamle partnerskaber? spørger Morten Lisborg og påpeger, at det dermed også er et sikkerhedspolitisk anliggende:

– Brexit handlede ikke kun om migration og flygtninge, men det havde stor indflydelse. Og hvis der ikke kommer mere styring og kontrol og tillid, kan man godt frygte, at flere lande forlader fællesskabet, og at folk begynder at stemme mere ekstremt. Og så er der en reel fare for, at vi vil opleve et endnu mere splittet og fragmenteret Europa. Se for eksempel

på de seneste valg i Tyskland, Østrig og Ungarn. De politiske vinde blæser mod højre, hvor nationale og populistiske partier kaprer udlændingsproblemet. Det er en farlig udvikling – og den skal vendes, før det er for sent.

DET TERRITORIALE PERSPEKTIV

Derfor er de løsningsmodeller og stramninger, vi hidtil har set, heller ikke tilstrækkelige. Uanset om de er reelle eller blot har symbolsk karakter.

– Både smykkelovgivning, stop for kvoteflygtninge og de konstante andre stramninger kommer som konsekvens af, at nationalstaterne gør hvad som helst for at undgå, at deres lande bliver de mest populære. Man kan sige, at der er tale om en slags asyl-sorteper, hvor det gælder om at indføre flest mulige stramninger. Men alt det ændrer ikke på selve migrationspresset, og derfor peger vi på, at det er afgørende nødvendigt at se på selve incitamentsstrukturen og det territoriale perspektiv, siger Anders og Morten Lisborg.

Hvad ligger der i det?

– Når migranterne får kontakt med Europa, har de visse rettigheder. Det skal vi flytte uden for Europa, så vi får en grundlæggende mulighed for at regulere og kontrollere det reelle antal, der er kapacitet og politisk vilje til at tage imod.

Problemet i det nuværende system er, at det – blandt andet på grund af fortolkningen af konventionerne – giver os meget begrænsede muligheder for at foretage den kontrol og regulering.

– De ting, vi peger på, kan gøres inden for konventionerne. Vi skal eksempelvis have fat i nogle tredjelande, som ligger uden for Europa, hvor vi kan oprette centre og screene flygtninge og migranter. De personer, som er flygtninge, kan så få deres beskyttelse i det pågældende land, mens de mange, som er økonomiske migranter, skal sendes retur. Europa og Danmark bør i stedet intensivere kvotesystemet, så vi udelukkende accepterer flygtninge, som allerede er registreret og anerkendt som værende flygtninge, siger Morten Lisborg og henviser til sine egne erfaringer.

– Jeg har siddet i flygtningelejre i Irak og på Afrikas Horn, og jeg har set migranter og flygtninge komme sejlene fra Somalia til Yemen og være fuldstændig forhutlede. Deres virkelighed er, at de ofte lever under ekstremt dårlige forhold, som mange mennesker i Europa ikke vil kunne forstå. Men jeg har også siddet i Sandholmlejren og behandlet asylsager for folk, der har været igennem hele asylsystemet, og hvor det tydeligt skinner igennem, at asylmotivet ikke er troværdigt. Vi bruger ekstremt mange ressourcer på de sager. Derfor vil en model med screening og sikre og ordentlige forhold og fremtidsmuligheder for reelle flygtninge i nærområderne være meget bedre, siger Morten Lisborg og afbrydes af sin bror:

– På en måde er det en skizofren asylpolitik, vi fører. På den ene side prøver vi at undgå, at de kommer hertil. På den anden side bliver de så optaget af asylsystemet, når de er her. Og alt imens vokser menneskesmuglernes forretning, siger Anders Lisborg og fortsætter:

– Det er os selv, der har født det system – og derfor er det også os selv, der skal ændre det. Der kunne man godt håbe, at nogle vågnede op og tog et større ansvar end hidtil. Vi kan nemlig godt ændre systemet og samtidig skabe bedre muligheder og vilkår. Det minder faktisk lidt om klimadebatten. Vi har et fælles ansvar for det samlede billede i stedet for at tænke isoleret på vores eget hjørne. 🌍

VIDSTE DU, AT

- I Tyskland bruger de nu over 21 milliarder euro om året på flygtninge og migranter. I Sverige er de tilsvarende udgifter oppe på 5,8 procent af statsbudgettet. Det er tæt på sundhedsudgifterne og mere end forsvarsbudgettet og langt mere end udgifterne til bistandshjælp.
- EU regner med, at der er ca. 1 million afviste asylansøgere i Europa, som skal sendes hjem. En opgave, som er næsten umulig at løse.
- EU-landene modtager langt flere asylansøgere og flygtninge end USA, Japan, Kina, Sydkorea og Canada tilsammen.
- I 2015-2016 var der 2,5 millioner, der søgte om asyl i Europa. Det var hovedsageligt flygtninge fra Syrien og Afghanistan. Andre store grupper var økonomiske migranter fra Afrika og Sydasiens.
- I 2014-2016 modtog Danmark flere syriske flygtninge end for eksempel Frankrig, England og Italien. Ifølge Nato tjener det illegale smuglernetværk ved Libyens kyst 2,5 milliarder danske kroner – om året – på menneskesmugling. De supplerer typisk deres indtægter gennem smugling af bl.a. narkotika, våben og slavehandel.
- Flygtninge og migranter, der søger mod Europa via Middelhavet, bliver sendt af sted i gummibåde, som menneskesmuglerne pakker med op til 180 personer.

TILBAGE TIL GRÆSRØDDERNE

I Nordjylland er AOF Nord gået helt nye veje for at skabe lokal aktivitet, samvær og oplysning. Aftenskolen er flyttet ud i små landsbyer og i Aalborgs forstæder.

AF NIELS NØRGAARD · FOTO CLAUS BONNERUP

Regnen vælter ned og oversvømmer gaderne i Gudumholm. Det er råkoldt og bælgmørkt i landsbyen lidt syd for Aalborg. Men det blæser de på i skolekøkkenet. Her dufter der helt fantastisk af dampede krydderurter, laks og hvidvin. Og god stemning. Otte kvinder og et par mænd er i gang med at tilberede en halv snes retter på et AOF-kursus, der trodser alle fordomme om, hvordan man laver mad på landet i det nordjyske.

– Sidste gang lavede jeg suppe på havtorn med kokos og chili. Lige nu er jeg

ved at stege havbacon, griner Flemming Andersen.

Mens han vender de tynde, røgede lakseskiver på panden, indrømmer han, at han derhjemme tidligere var »degraderet til at tømme opvaskemaskinen«. Men det behøver jo ikke at være frikadeller og medisterpølse hele tiden, tilføjer nordjyden.

DEN NÆRE AFTENSKOLE

Flemming Andersen har boet mange år i landsbyen Gudumholm og er begejstret for Den Nære Aftenskole, som i år har om-

kring 100 deltagere fordelt på en stribe helt forskellige kurser og foredragsaftener. Det har skabt nyt liv og mere sammenhængskraft i landsbyen, hvor man nu på anden sæson har glæde af, at den traditionelle AOF-folkeoplysning har tænkt både ud af boksen og ud af storbyen.

– Nu behøver vi ikke længere at køre helt ind til Aalborg for at gå på aftenskole. Herude betyder foreningslivet altså noget mere end inde i byen. Jeg er opvokset her, men vi har også mange tilflyttere. De siger, at det stort set kun er igennem

Flemming Andersen nyder, at Den Nære Aftenskole er kommet til Gudumholm: – Hvis vi skulle helt til Aalborg, havde mange af os valgt det fra, siger den nordjyske smagsdommer.

53-årige Annette Madsen er sprunget ud som lærer og underviser nu i tunesisk hækling i Skalborg.

PRISBELØNNET AFTENSKOLE

I efteråret blev AOF Nord hædret med årets demokratipris for initiativet Den Nære Aftenskole. Bag prisen er en stribe af de organisationer, der står bag folkeoplysningen og aftenskolerne i Danmark. Demokratiprisen uddeles til en aftenskole, som styrker nærdemokratiet og den lokale sammenhængskraft. »Borgerne inddrages, så de oplever, at de er en del af et fællesskab, hvor deres ideer, ressourcer og engagement giver værdi til demokratiet i lokalsamfundet«, lød det blandt andet i begrundelsen.

foreningslivet, at man kan blive integreret her i byen, fortæller Flemming Andersen.

Projektmedarbejder Anita Rokkedal fra AOF Nord og Lone Nedergaard, leder af folkeoplysningen for Aalborg, er idekvinderne bag Den Nære Aftenskole, der nu som små paddehatte skyder op i Aalborgs forstæder og en række nordjyske landsbyer.

Lige nu kører fire afdelinger af Den Nære Aftenskole på fuld kraft, og nye er på vej. Den seneste er i landsbyen Egense på kanten mellem Kattegat og Limfjorden, hvor sejlerkurser er en del af den lokale aftenskole.

Anita Rokkedal lægger ikke skjul på, at den gamle oplysningsvirksomhed AOF Nord længe har tumlet med udfordringen om, hvordan man styrker nærdemokratiet og den lokale sammenhængskraft. I en tid, hvor centraliseringen og de større byer truer med at suge alle kræfterne ud af både landsbyer og landområderne, er der brug for nye tiltag, pointerer hun.

– Aftenskolerne er over tid også blevet centraliserede. Hvor man tidligere var ude i mange lokalområder, har man bevæget sig væk – så nu søger vi med Den Nære Aftenskole tilbage til rødderne, siger Anita Rokkedal.

DE LOKALE SKAL MED

Selv om det er garvede ansatte i den gamle kursusvirksomhed AOF, som er drivkraften bag de lokale aftenskoler, er Anita Rokkedal overbevist om, at nyskabelsen kun er levedygtig på længere sigt, hvis de lokale græsrodder og ressour-

cestærke beboere går ind i projekterne med fuld kraft.

– Det er ikke nok, at vi flytter aftenskolen ud i lokalområderne. Vi skal have de lokale med i det her arbejde. Derfor samarbejder vi med grupper af frivillige borgere og beboere. Her i Gudumholm er det en borgergruppe, der er AOF's sparringspartner. I det almene boligbyggeri Grønnegården ved Aalborg er det kulturudvalget med beoerrepræsentanter, som er sparringspartner, konstaterer Anita Rokkedal og fortsætter:

– Ideerne til de konkrete kurser kommer også fra de lokale selv. For eksempel er det Rikke, der laver mad og har et cateringfirma her i Gudumholm, som underviser i madlavning. Hun havde ikke nogen undervisningserfaring i forvejen. I Gudumholm står en ældre kvinde også for stolegymnastik for andre ældre. Og det er en lokal mand, som holder kurset i ølbrygning.

TUNESISK HÆKLING

Også i forstaden Skalborg i den sydlige del af Aalborg har man fået en afdeling af Den Nære Aftenskole. Her er det i det almene boligbyggeri Grønnegården, at lokale beboere i stigende tal strømmer til aftenskolen.

– I Grønnegården er der mange enlige beboere, ligesom nogle har forskellige udfordringer i livet. Her er det linedance, ølsmagning og tunesisk hækling, som trækker folk ud af lejlighederne, fortæller Anita Rokkedal.

En helt uventet sidegevinst ved Den Nære Aftenskole er, at den for nogle

måske kan blive en genvej ind på arbejdsmarkedet. For 53-årige Annette Madsen, der er uddannet modelkonstruktør, men aldrig har brugt sin uddannelse, er også en af pionererne i Den Nære Aftenskole

Annette Madsen har pludselig opdaget, at hun er en god underviser og får folk fra Aalborg-forstaden Skalborg til at strømme til kurser i den helt særlige hæklekunst tunesisk hækling.

– Det er udfordrende for mig at undervise, fordi man skal møde folk der, hvor de er. Men det er også sjovt. Jeg kunne godt tænke mig at være underviser på fuld tid, siger Annette Madsen og håber, at undervisningen kan blive en levevej for hende med tiden.

Anita Rokkedal kalder det afgørende, at den gamle folkeoplysningsvirksomhed AOF med initiativer som Den Nære Aftenskole er med til at fremme aktivt medborgerskab og styrke et lokalt demokrati.

– AOF skal jo også udvikle sig og søge nye veje, fastslår hun. 🌸

LIV(ET) I BEVÆGELSEN

Folkeoplysningsvirksomheden AOF er bare en af de mange aktiviteter, der sejler rundt i farvandet omkring *Socialdemokratiet* og arbejderbevægelsen. Denne gang har vi besøgt AOF Nord i Aalborg og omegn. Arbejdermuseet, Netavisen Pio, Kooperationen og DUI er nogle af de andre aktiviteter, tilbud, organisationer og virksomheder, hvor Socialdemokraten for tiden banker på for at høre, hvordan det går.

Socialdemokraten inviterer en aktuel person til at tage plads i **DEN RØDE STOL** til en snak om politik, demokrati og holdninger.

HELGE TOKSVIG BJERRE I DEN RØDE STOL:

»Det er ikke 12-tallet, der definerer dig som en succes«

Flere og flere unge bliver psykisk syge. Vi skal skrue ned for forventningerne og gøre op med ideen om, at ydre succes definerer os som mennesker, siger formanden for SIND Ungdom.

KRISTIAN BANG LARSEN · FOTO: THOMAS SJØRUP

HELGE TOKSVIG BJERRE

- 32 år.
- Bor i Hvidovre.
- Landsformand for SIND Ungdom.
- Arbejder i 3F's formandssekretariat.

– Psykisk sygdom er et tabu, vi er nødt til at bryde, hvis vi skal blive bedre til at hjælpe hinanden. Derfor er det godt, Mette Frederiksen har sat det højt på dagsordenen, siger SIND Ungdoms formand, Helge Toksvig Bjerre.

Helge Toksvig Bjerre blev psykisk syg, mens han læste til kandidat på CBS. Han fik angst og depression, og det ramte hårdt og pludseligt som et knyttnæveslag, slog ham fysisk og psykisk ud. Han blev endnu en i den voksende gruppe af unge, der får psykiske problemer, og til sidst måtte han tage den beslutning at droppe ud af studiet.

– Det er både mit livs store nederlag og den bedste beslutning, jeg har taget.

Efterfølgende er jeg så blevet bekræftet i det, jeg håbede:

Mit liv stod og faldt ikke med kandidatgraden. Man kan faktisk godt blive dygtig og få et arbejde, man er stolt af, alligevel, fortæller Helge Toksvig Bjerre, der i dag er formand for SIND Ungdom og desuden konsulent i 3F's formandssekretariat.

– Og det er mit budskab til andre unge, der går rundt og tror, at det næste 12-tal, det næste speciale eller de næste tre måneder er det, der definerer dig som en succes. Det gør det ikke.

PRESSET ER FOR STORT

I SIND Ungdom støtter man psykisk sårbare unge og skaber stærke fællesskaber for dem. Organisationen har blandt andet 11 lokale klubber, hvor unge med psykiske problemer kan mødes. Og det er der brug for, for antallet af unge, der diagnosticeres med eksempelvis stress, angst, spiseforstyrrelser og depressioner, stiger eksplosivt i disse år.

En del af stigningen skyldes ifølge Helge Toksvig Bjerre, at vi er blevet bedre til at diagnosticere psykiske lidelser, men der er også en stor reel stigning, der især handler om et øget pres på de unge.

– Man skal passe på med at forklare store samfundstendenser med enkeltårsager som Facebook eller karaktærræs, men når jeg bare ser ti år tilbage, så lever de unge i dag en ungdom, der er markant anderledes end min. Tempoet er ekstremt højt, man er utrolig meget på, og der er enormt høje forventninger til, at man hele tiden præsterer, siger han.

Og i et samfund, hvor man hele tiden får at vide, at man kan blive, lige hvad man vil, ender pilen med at pege på en selv, når man så ikke lykkes med det.

– Det er jo et kæmpe pres at lægge på folk. Så vi lever i et samfund, der trigger risikoen for at blive psykisk syg.

EN FOLKESYGDOM

Psykisk sygdom er blevet en folkesygdom, der rammer omkring hver femte dansker. De fleste af os har enten selv haft psykiske problemer eller kender nogen, der har. Alligevel er det noget, vi sjældent taler med hinanden om.

– Men det er et tabu, vi er nødt til at bryde, hvis vi skal blive bedre til at hjælpe hinanden, siger Helge Toksvig Bjerre, som derfor også er glad for, at de

psykisk sårbare unge står højt på Mette Frederiksen's dagsorden.

– Det er helt afgørende, at det er en formand eller en statsminister, der går foran. Men unge skal også lære at have snakken med hinanden.

– *Hvordan når man dertil?*

– Et tabu er defineret ved at være noget, der er så svært at tale om i vores kultur, at det ikke kan blive

brudt over en nat. Jeg kender det fra mig selv. Når jeg har brug for at gå til psykolog, så tager det fire uger at tage tilløb til at få ringet. Og så er jeg ved at vende om hele vejen på cykel derned, og når jeg så går hjem igen, er jeg sikker på, at psykologen synes, jeg er en klaphat, og at den eneste grund til, at hun ikke griner ad mig, er, at jeg betaler 1.500 kroner for den time. Så

det tager tid, og man er nødt til at blive ved og ved, men jeg fornemmer heldigvis, at der er ved at ske en revolution blandt unge omkring, hvor vigtigt det her er. Simpelt hen fordi så mange unge oplever selv at have fået psykiske problemer.

TID TIL OMVEJE I LIVET

Ud over at sætte problemet på dagsordenen, hvad bør man så politisk gøre?

– Man er nødt til at tage et opgør med at finansiere området med puljemidler. Det er ikke en seriøs måde at finansiere noget så vigtigt på. Det skal på finansloven, og så er man nødt til at tilføre flere penge. Og udgangspunktet er så lavt, at vi kommer til at sige flere penge, flere penge i mange år frem.

Hvad skal pengene bruges på?

– De skal gå til, at psykiatrien får flere sengepladser. Lige nu sender vi de mindst syge ud, hver gang nye kommer ind. Og så skal man finde midler til at forebygge tidligt. Tre ud af fire psykiske sygdomme rammer, før man fylder 25 år.

Du peger jo selv på, at risikoen for at blive psykisk syg er større i dag end tidligere. Er der nogle strukturelle ting i samfundet, man er nødt til at ændre på, eller er det umuligt?

– Det er godt, du nævner det, for jeg er altid kritisk over for at sige, at det er et individuelt problem, og at du bare må blive mere ressourcestærk. Vi er nødt til at tage et opgør med det ræs, der er i samfundet. Man skal tænke sig om, næste gang man vil tidsoptimere ved at lave en fremdriftsreform eller sløjfe 10.-klasserne og tro, at alle kan lave det samme på den samme tid. Der skal være tid og plads til, at man kan bruge et par år ekstra eller tage en omvej for at komme derhen, hvor man vil. 🚩

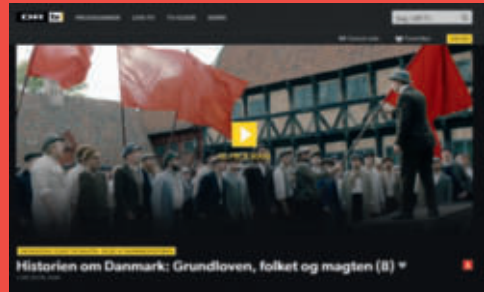
Læs om Sind Ungdoms arbejde her:
www.sindungdom.dk.

” Vi er nødt til at tage et opgør med det ræs, der er i samfundet

S-TALKS OG MORGENDEBAT

S-talks er et nyt koncept, der skal forsøge at gøre den politiske debat mere tilgængelig – også for dem, som ikke er medlem af et parti. Det foregår på partikontoret, hvor Mette Frederiksen inviterer eksperter og meningsdannere til en snak om et spændende emne – mens deltagerne får en kop morgenkaffe, bliver klogere og får mulighed for at stille spørgsmål. De første S-talks har handlet om alt fra psykisk sårbarhed til Donald Trump, Nordkorea og boligpolitik.

FOLKET OG MAGTEN

I DR's store tv-satsning »Historien om Danmark« blev arbejderbevægelsens historie også fremhævet og gennemgået. Det skete i det ottende afsnit, der havde titlen »Grundloven, folket og magten«. Her var der både røde faner, arbejderkamp og fortællinger om Socialdemokratiets spæde start. Hvis du ikke har set serien – eller bare det pågældende afsnit – ligger serien på dr.dk frem til 7. marts næste år.

FAGLIGE OG SOCIALE STUDIEREJSER

Oprikelig var det tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen, der anbefalede, at vi arrangerede studierejser til vore nabolande. Vi har i 2018 valgt at arrangere rejser til henholdsvis Bruxelles og Berlin. Rejserne er i øvrigt den 18. og 19. studierejse, vi de seneste 12 år har arrangeret til mange forskellige europæiske byer.

BRUXELLES, BRUGGE OG »EU-BYEN«

En spændende og lærerig rejse til Belgiens hovedstad og den historiske by Brugge. På rejsen fokuserer vi på EU-opgaver, sociale forhold i Belgien, kunst og kultur.

Udrejse lørdag morgen den 22. september og hjemkomst onsdag morgen den 26. september 2018 med 3 overnatninger på hotel i det centrale Bruxelles.

- Deltagerne vil få en grundig indsigt i EU's opbygning og funktioner.
- Møde med Jeppe Kofod, MP, besøg i EU-Parlamentet, Kommissionen, Ministerrådet.
- Møde i den danske repræsentation (ambasaden) og Region Midtjyllands kontor i Bruxelles.
- Guidet besøg i Bruxelles og den smukke historiske by Brugge, besøg på et par østuer, hvor vi skal smage på lokale specialiteter.
- Endvidere bliver der naturligvis også tid til at nyde sensommeren på egen hånd i de to byer.
- Danskstalende guide på hele rejsen.

Pris pr. deltager på dobbeltværelse maks. kr. 2.800,00

BERLIN – »EUROPAS NYE METROPOL«

En spændende og lærerig rejse til Tysklands hovedstad, Berlin, hvor vi skal se og høre om de mange begivenheder før og efter murens fald, opleve de historiske bygninger, bydele og offentlige institutioner og et par af de mange julemarkeder.

Udrejse lørdag morgen den 1. december og hjemkomst sent tirsdag aften den 4. december 2018 med 3 overnatninger på hotel i det centrale Berlin.

- Vi skal se og opleve de historiske steder før og efter murens fald, indsigt i den nye tyske metropol Berlin.
- Møde med de tyske socialdemokrater (SPD) i Willy Brandt House.
- Møde med Deutsche Gewerkschaftsbund (DGB) om de tyske arbejdsmarkedsforhold og den sociale dumping af lønningerne.
- Besøg i Deutsche Bundestag og de fælles nordiske ambassader.
- Se Gedenkstätte Berlin-Hohenschönhausen, Plötzensee henrettelsesplads og Stasis gamle hovedkvarter.
- Frokost i den nostalgiske 1970'er-restaurant »Volkskammer«.
- Endvidere bliver der naturligvis også tid til på egen hånd at nyde byen og se nogle af de mange hyggelige julemarkeder.
- Danskstalende guide på hele rejsen.

Pris pr. deltager på dobbeltværelse maks. kr. 2.900,00

REJSEFAKTA

Alle i hele Danmark kan deltage i rejserne.

Deltagerantal: Da der kun er plads til 40 personer på hver rejse, vil deltagelse være efter »først til mølle-princippet«.

Tilmelding: Knud Egon Poulsen, Rødtjørnvej 25, 7400 Herning, tlf. 20 22 68 25 eller kep@def.dk.

Ved tilmelding skal I oplyse: Navn, adresse, fødselsdato, pasnummer og telefonnummer.

Deltagerbetalingen: Vil først blive opkrævet efter tilmelding. Mulighed for hotelovernatning på enkeltværelse, dog mod et tillæg på kr. 1.000,00 pr. deltager.

Deltagerbetalingen dækker: Rejsen tur-retur, de officielle besøg, møder, tre hotel-overnatninger med morgenmad.

Busrejserne: I turistbusser med god benplads. Opsamling i flere midt-, øst- og sydjyske byer.

Frokost og aftensmad: På begge rejser tilbyder vi fælles frokost og aftensmad til fornuftige priser.

Forsikringer: I skal selv sikre jer de nødvendige personlige rejse-, afbuds-, hjemrejseforsikringer og det blå sygesikringskort.

Yderligere information: Rejseansvarlig Knud Egon Poulsen, tlf. 20 22 68 25 eller kep@def.dk.

SOMMERLEJR 2018

Socialdemokratiet kan nu sammen med DUI-LEG og VIRKE præsentere sommerlejr 2018.

Det bliver i uge 29 – fra mandag den 16. juli til lørdag den 21. juli.

Det bliver en sommerlejr, hvor der bliver spændende workshops, gode aktiviteter og udflugter. Sommerlejren foregår på DUI-LEG og VIRKES feriekoloni Vejlbj Fed i Middelfart. Der kommer mere info omkring sommerlejren på et senere tidspunkt, men reserver allerede nu pladsen i kalenderen.

Gode julegaveønsker

Vores bevægelse er fuld af folk, som har noget på hjerte – og som er dygtige til at skrive. Og når det nu er jul, er det jo oplagt at ønske sig gaver fra den hylde.

Et af de nyeste værker, der er kommet på gaden, er bogen »De politiske håndværkere – Om magt, indflydelse og resultater på Christiansborg«. Den har finansordfører og tidligere skateminister Benny Engelbrecht skrevet sammen med Flemming Sørensen – og den rummer betragtninger om, hvordan politikere gør en forskel, også når deres arbejde overses af sensationshungrende medier, og meget mere.

Det er en oplagt gaveidé til den politisk interesserede. Men det er disse bøger, der alle har været omtalt her, sandelig også.

- »Mette F.« – en biografi om formanden af Bent Winther og Peter Burhøi.

- »Velkommen Mustafa« – Mattias Tesfayes bog om socialdemokratisk udlændingepolitik.
- »Kjeld« – om Brøndbys tidligere borgmester Kjeld Rasmussen af Henrik Madsen.
- »Viggo Kampmann« – Poul Smidts store biografi.
- »Rodskud« – bogen om frivillighed og fællesskaber, som borgmestrene Jacob Bundsgaard og Johannes Lundsfryd har skrevet sammen med Vibe Klarup.

Alle kan købes på www.partibutikken.dk – og her kan man eksempelvis også købe filmen »Svend« og plakaten fra samme film.

Så der skulle være rig mulighed for at lægge socialdemokratiske pakker under træet.

RUND FØDSELSDAG

23. december:

Borgmester Ole Bondo Christensen fylder 60 år.

ANKER-STATUE PÅ VEJ

3. november blev der afsløret en miniaturreudgave af den mindestatue, der skal pryde Anker Jørgensens Plads i Sydhavnen i København, når Nanna Drewes Brøndum er færdig med sit værk om et par år. Ved festen var der taler ved Borgerrepræsentationens Susan Hedlund, Per Olsen fra LO Hovedstaden, Ankers søn, Lars Kvist Jørgensen, og kunstneren selv. Samtidig blev der samlet ind til statuen, der kommer til at koste cirka 700.000 kroner. Her er mere end halvdelen i hus. Bidrag til den endelige mindestatue kan overføres på MobilePay på tlf. 20 62 53 14, mærket »Anker«.

OG MERE ANKER

Pensionsselskabet PFA har taget initiativ til bogserien 'De Danske Ministerier' – og det seneste bind udkom i begyndelsen af november og hedder 'Anker Jørgensens tid'. Bogen er skrevet af forfatter og professor Thorsten Borring Olesen fra Aarhus Universitet, og den favner årene 1972-1983.

Derudover har Bjarne Henrik Lundis udgivet 'Arven efter Anker'. Her er der interviews med Ankers børn samt Kjeld Olesen, Jytte Andersen, Poul Nyrup Rasmussen og Mogens Lykketoft m.fl. Bogen er udkommet på Sidespejlet og koster 199 kr. Medlemmer af Socialdemokratiet kan købe den for 150 kr. plus forsendelse via mail@bjarneundis.dk

VELKOMMEN TIL

AIA VANGBERG POST

NYBORG

– Jeg har samfundsfag på A-niveau og interesserer mig meget for samfundsforhold og har i lang tid haft lyst til at blive politisk aktiv. Jeg forberedte mig grundigt og læste flere partiprogrammer, før jeg valgte Socialdemokratiet. Og jeg er ikke i tvivl om, at jeg er havnet det rigtige sted.

Aia Vangberg Post, 19 år og gymnasieelev på Katedralskolen i Odense, startede med at studere De Radikales program, da hun for nylig ville gøre alvor af tanken om at melde sig ind i et parti. Men det var ikke rigtigt hende, så hun læste videre. Og Aia kunne godt fornemme, at det trak lidt i hende, da hun kom til Socialdemokratiet.

Hun nøjedes dog ikke med at hente informationer på internettet. Hun konsulterede også sine bedsteforældre, Jette og Palle Henningsen.

– De har altid stemt på Socialdemokratiet, så jeg talte med dem om de mærkesager, de går op i. Og jeg kunne mærke, at det er de samme sager, der betyder noget for mig, siger Aia Vangberg Post.

Og hvad er det?

– Solidaritet ikke mindst. Og så kampen mod ulighed. Jeg har altid tænkt, at

der ikke må gøres forskel på folk – uanset social klasse.

Det er et par fine bedsteforældre?

– Ja, de er mine store forbilleder, fordi medmenneskelighed betyder så meget for dem. Mormor arbejdede med noget revision og er lige gået på pension. Morfar var trykker et sted, hvor de fremstiller poser, men nu er det noget tid siden, han stoppede med at arbejde. Han har forresten altid været medlem af Socialdemokratiet.

Taler I også politik derhjemme?

– Nej, faktisk ikke. Mine forældre er ikke politisk aktive, og min bror er noget anderledes end mig. Han hører vist til på den anden fløj.

Ligesom mange andre unge ...?

– Nej, ved du hvad? Vi har lige haft prøvevalg på skolen, og Socialdemokratiet

vandt ret stort. Og der er også mange røde i min omgangskreds.

Har du planer om at blive aktiv i partiet?

– Det ved jeg ikke rigtigt. Lige nu er det bare det at være med, der betyder noget. Men jeg tænker faktisk på også at melde mig ind i DSU her i Nyborg og engagere mig der.

Hvad laver du, når du ikke er socialdemokrat og går i 2.g?

– Så er jeg sammen med familie og venner. Vi går tit på café i Odense. Jeg er også ret kunstinteresseret og kan godt lide at sidde herhjemme og male. 🌹

FØLG OS PÅ:

Facebook.com/socialdemokratiet

@Spolitik

@Socialdemokratiet

SosseSnappen

www.Socialdemokratiet.dk-